

Skatteministeriet
Udkast

J. nr. 14-2611052

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven, skattekontrolloven, ligningsloven, lov om et indkomstregister og lov om inddrivelse af gæld til det offentlige

(Udvidelse af indberetningspligterne vedrørende finansielle produkter, videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder, ændring af indberetningspligten vedr. modtagere af renter og afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 2 i lov nr. 1637 af 26. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 78 indsættes i kapitel 19:

”§ 78 A. Til brug for afgiftskontrollen skal ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser, herunder til at svare moms, i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen, jf. skattekontrollovens §§ 1 og 4, give told- og skatteforvaltningen oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for selvangivelsen af indkomsten fra virksomheden.”

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, § 3 i lov nr. 926 af 8. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 foretages følgende ændringer:

1. I § 1 B indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få

adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 1 B, stk. 2, 1. pkt. der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

3. Efter § 7 D indsættes:

”§ 7 E. Selskaber m.v., der erhverver egne aktier m.v., skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om de i det forudgående kalenderår erhvervede egne aktier m.v. med angivelse af identitet, antal, anskaffelsestidspunkt og anskaffelsessum for aktierne m.v. og sælgers identitet. Indberetningen skal dog ikke foretages, hvis afståelsen er omfattet af indberetningspligten efter skattekontrollovens § 10, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetningen, herunder lempe indberetningspligten.”

4. I § 7 L, stk. 1, udgår ”4 eller”, og efter ”denne lov” indsættes: ”, og medmindre renterne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed”.

5. I § 9, stk. 1, ændres ”§ 11 A, stk. 4-6” til: ”§ 11 A, stk. 4, 5 og 8”, og ”§ 11 C, stk. 3-5” ændres til: ”§ 11 C, stk. 2, 3 og 7”.

6. I § 10, stk. 1, udgår ”, såfremt deponeringen er foretaget for en person”,

7. I § 10, stk. 4, 1. pkt., udgår ”, når erhvervelsen eller afståelsen er formidlet for en person”.

8. I § 10, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 10, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Den, for hvem deponeringen er foretaget eller afståelsen formidlet, skal oplyse den indberetningspligtige om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer. eller cvr-nummer.”

10. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt. ændres ” stk. 4 og 5” til: ”stk. 4-8”.

11. I § 11 A, stk. 1, 3. pkt., udgår ”, men i disse tilfælde skal kontohaveren selv opfylde betingelsen som nævnt i stk. 5, nr. 2”.

12. I § 11 A, stk. 2, 4. pkt., ændres ”stk. 5” til: ”stk. 5-8”.

13. I § 11 A, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter ”landet af kontoen”: ”, men dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, hvor skattepligten indtræder,”.

14. I § 11 A, stk. 4, nr. 3, ændres ”og eventuelle” til: ”, eventuelle”, og efter ”identifikation” indsættes: ”, og om ejeren er eneejer eller ejer en andel af kontoen eller indskudsbeviset”.

15. I § 11 A, stk. 4, indsættes som nr. 4:

”4) Tidspunktet for oprettelsen af kontoen eller erhvervelsen af indskudsbeviset eller indtræden i skattepligt her til landet af kontoen eller indskudsbeviset.”

16. § 11 A, stk. 5, nr. 2, affattes således:

”2) En eventuel erklæring fra det udenlandske pengeinstitut efter stk. 7.”

17. § 11 A, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 6. Medmindre ejeren inden udløbet af kalenderåret har indsendt en erklæring efter stk. 5, nr. 2, eller stk. 7 til told- og skatteforvaltningen, som dækker det pågældende kalenderår, skal ejeren inden udløbet af selvangivelsesfristen sende følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen om kontoen eller indskudsbeviset det forudgående kalenderår, når kontoføringen sker i udlandet:

- 1) De oplysninger, der er nævnt i stk. 4, nr. 1 og 2, samt identifikation af kontoen eller indskudsbeviset.
- 2) Størrelsen af ydede eller godskrevne renter.
- 3) Dato for rentetilskrivning.
- 4) Størrelsen af det indestående beløb ved årets udgang.
- 5) Oplysning om kontoens eller indskudsbevisets ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette.

Stk. 7. Ejeren kan undlade at indsende oplysninger efter stk. 6, hvis kontoføreren har erklæret at ville påtage sig at sende de oplysninger, der er nævnt i stk. 6, vedrørende kontoen eller indskudsbeviset for det foregående kalenderår af egen drift til told- og skatteforvaltningen hvert år inden den 1. februar.

Stk. 8. Indsender det udenlandske pengeinstitut på trods af erklæring herom ikke oplysninger efter stk. 7 rettidigt og med de krævede oplysninger til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren at afvikle kontoen, medmindre ejeren har indsendt oplysningerne inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 6.”

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

18. I § 11 A indsættes som stk. 10:

”Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om erklæringer efter stk. 4 og 5, afgivelse af oplysninger efter stk. 6 og indberetning efter stk. 7.”

19. I § 11 C, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 3 og 4” til: ”stk. 3-7”.

20. I § 11 C, stk. 3, ændres ”ved indtræden af fuld skattepligt her til landet” til: ”senest et år efter indtræden af fuld skattepligt her til landet, men dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, hvor den fulde skattepligt indtræder,”.

21. I § 11 C, stk. 3, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter ”identifikation”: ”, og om ejeren er eneejer eller ejer af en andel af ordningen.”

22. I § 11 C, stk. 3, indsættes som nr. 5:

”Tidspunktet for ophævelse af ordningen eller indtræden af fuld skattepligt her til landet.”

23. § 11 C, stk. 4, nr. 2, affattes således:

”2) En eventuel erklæring fra det udenlandske selskab efter stk. 6.”

24. § 11 C, stk. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 5. Medmindre ejeren inden udløbet af kalenderåret har indsendt en erklæring efter stk. 4, nr. 2, eller stk. 6 til told- og skatteforvaltningen, som dækker det pågældende kalenderår, skal ejeren inden udløbet af selvangivelsesfristen sende følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen om ordningen det forudgående kalenderår, når ordningen besiddes i udlandet:

- 1) De oplysninger, der er nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, samt identifikation af ordningen.
- 2) Ordningens indestående ved indkomstårets udgang.
- 3) Årets udbetalinger fra ordningen.
- 4) Årets afkast af ordningen opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5, medmindre selskabet i stedet sender oplysning om årets skattepligtige afkast opgjort som forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved årets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved årets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb, i hvilket tilfælde selskabet i stedet for oplysning om ordningens indestående ved indkomstårets udgang, jf. nr. 2, sender oplysning om kapitalværdien af ordningen ved indkomstårets udgang. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.
- 5) Oplysning om ordningens ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette.

Stk. 6. Ejeren kan undlade at indsende oplysninger efter stk. 5, hvis det udenlandske selskab har erklæret at ville påtage sig at sende de oplysninger, der er nævnt i stk. 5, vedrørende ordningen for det foregående kalenderår af egen drift til told- og skatteforvaltningen hvert år inden den 1. februar.

Stk. 7. Indsender det udenlandske selskab på trods af erklæring herom ikke indberetninger efter stk. 6 rettidigt og med de krævede oplysninger til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsiges ordningen, medmindre ejeren har indsendt oplysningerne inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 5.”

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

25. I § 11 C, stk. 7, som bliver stk. 8, ændres ”stk. 1-6” til: ”stk. 1-7”.

26. I § 13 A, stk. 1, 2. pkt., ændres “§ 11 A, stk. 6” til: “ § 11 A, stk. 8”, og ”§ 11 C, stk. 5” ændres til: ” § 11 C, stk. 7”.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 336 af 2. april 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8 F ændres ”skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 5 A,” til: ”oplysningspligtige efter skattekontrollovens 7 L, stk. 1,”.

§ 4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 7 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

§ 5

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 3 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

§ 6

Stk. 1. § 1, § 2, nr. 1, 2, 4 og 10-26, og §§ 3-5 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 2. § 2, nr. 3 og 5-9, træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. § 1 og § 2, nr. 10-26, har virkning fra indkomståret 2015.

Stk. 4. § 2, nr. 3 og 5-9, har virkning for indberetninger vedrørende kalenderåret 2016 og senere.

Stk. 5. § 2, nr. 4, og § 3 har virkning for indberetninger vedrørende indkomståret 2014 og senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Skattereglerne
 - 3.1.1.2. Momsreglerne
 - 3.2. Erklærings- og indberetningsregler for konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Indberetning om køb og salg af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.4. Selskabers erhvervelse af egne aktier
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
 - 3.5. Indberetning af modtagere af renter af virksomhedsgæld
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
 - 3.6. Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
 - 3.7. Tiltag som gennemføres administrativt
 - 3.7.1. Fortryk af gevinster og tab på strukturerede obligationer og indlån
 - 3.7.2. Udbytteskat indeholdt i udlandet
 - 3.7.3. Identitet af konto- eller depotindehavere
 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 5. Administrative konsekvenser for det offentlige
 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
 8. Administrative konsekvenser for borgere
 9. Miljømæssige konsekvenser
 10. Forholdet til EU-retten
 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 22. juni 2012 aftale om en

skattereform med henblik på at skabe ny vækst og flere job.

Et led i aftalen om en skattereform var en gennemførelse af en række initiativer, som skulle bidrage til at finansiere skattereformen. Initiativerne fremgår under aftalepunktet ”Strammere regler for kontrol (øget efterrettelighed)”.

Skattereformaftalen blev udmøntet ved vedtagelsen af en række lovforslag, som blev fremsat i folketingsåret 2011/12. Dog blev det aftalt, at to af initiativerne vedrørende øget efterrettelighed, som begge krævede yderligere analyser og modning, først skulle fremsættes i folketingsåret 2012/13. Det drejede sig om initiativerne vedrørende udvidet tredjepartsindberetning af finansielle produkter og vedrørende indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten.

Nærmere analyser har vist, at det ikke er muligt i praksis at implementere initiativet vedrørende indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten. Til erstatning for dette initiativ foreslås i stedet - ved dette lovforslag - at selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen giver SKAT oplysninger om årsregnskabs skyldige eller tilgodehavende moms til brug for SKATs kontrol af de selvstændigt erhvervsdrivendes angivelse af moms.

Det vurderes, at dette initiativ vil bidrage til, at de selvstændigt erhvervsdrivende får større fokus på en korrekt angivelse af moms til SKAT og dermed mere korrekt betaling af moms til SKAT. Derigennem skønnes det, at forslaget kan sikre et finansieringsbidrag til skattereformen, som modsvarer det forudsatte provenu fra det ikke-gennemførte initiativ om indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten.

Ud over forslaget vedrørende de selvstændigt erhvervsdrivende indeholder dette forslag en række initiativer vedrørende tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter. Den nærmere afgrænsning af, hvilke initiativer der er medtaget i dette lovforslag, er foretaget i samarbejde med den finansielle sektor.

Ud over forslagene vedrørende skattereformen for 2012 foreslås det endvidere at udvide de finansielle virksomheders adgang til at modtage data fra SKAT efter samtykke fra deres kunder.

Det foreslås således, at der etableres hjemmel til, at finansielle virksomheder, som er omfattet af reglerne i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen), kan få oplysninger fra indkomstregisteret og årsopgørelsen samt oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld, der er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede. Det er en forudsætning for at få sendt oplysningerne fra

SKAT, at den registrerede samtykker. Tilsvarende foreslås det, at der etableres hjemmel til, at finansielle virksomheder, der er undergivet Finanstilsynets tilsyn, kan få sendt oplysninger digitalt med samtykke fra den registrerede/kunden, når det følger af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., at der skal indhentes opdaterede oplysninger.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslagets elementer vedrørende afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen og udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter har baggrund i aftalen mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre og Det Konservative Folkeparti af 22. juni 2012 om en skattereform.

Forslaget om afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen har til formål at tilvejebringe større efterrettelighed, dvs. sikre, at flere selvstændigt erhvervsdrivende angiver moms korrekt i overensstemmelse med lovgivningen. Baggrunden for forslaget er, at compliance-undersøgelserne vedrørende 2008 og 2010 viser, at der ofte forekommer differencer mellem virksomhedernes bogførte moms og det, som virksomhederne rent faktisk har angivet i moms til SKAT.

Differencerne kan være udtryk for, at virksomhederne har underdeklareret (angivet for lidt moms) eller har overdeklareret (angivet for meget moms).

Compliance-undersøgelsen vedrørende indkomståret 2010 blev sendt til Folketingets Skatteudvalg til orientering den 20. december 2013, jf. alm. del bilag 71 (Folketinget 2013-14).

I afsnittet om fejltyper vedrørende momsgabet i denne undersøgelse skønnes det, at den største fejltipe ”For lidt angivet momstilsvaret ift. bogføringen” udgør 681 mio. kr. svarende til godt en fjerdedel af det samlede momsgab på 2,7 mia. kr. Fejltypen omfatter bogført moms i virksomhederne, som virksomhederne har undladt at afregne. I forhold til 2008 skønnes der her at være sket en relativt stor stigning, idet momsgabet i indkomståret 2010 næsten er fordoblet i forhold til 2008, hvor det udgjorde 378 mio. kr., jf. tabel 1.

I samme afsnit i undersøgelsen skønnes fejltypen ”For meget angivet momstilsvaret ift. bogføring” at være på godt 194 mio. kr. svarende til ca. -7 pct. af momsgabet. Der er tale om en stigning i forhold til 2008, hvor denne fejltipe blev skønnet til at udgøre -75 mio. kr. eller ca. -2 pct. af momsgabet.

Udviklingen i momsdifferencerne kan aflæses af tabel 1, som bygger på tallene i compliance-undersøgelserne vedrørende 2008 og 2010.

Tabel 1. Momsdifferencer i 2008 og 2010

Mio. kr. (årets niveau)	Compliance-undersøgelsen 2008		Compliance-undersøgelsen 2010	
	Overdeklaration	Underdeklaration	Overdeklaration	Underdeklaration
Selvstændigt erhvervsdrivende	31	282	111	450
Selskaber	44	96	83	231
I alt	75	378	194	681
Nettooverdeklaration	-303		- 487	

Compliance-undersøgelserne baserer sig på stikprøver, og tallene er derfor forbundet med usikkerhed. Tallene i tabel 1 indikerer, at der på de to år er sket en stigning i differencerne på ca. 60 pct.

Det skønnes på baggrund af tallene i compliance-undersøgelsen vedrørende 2010, at ca. 10 pct. af de i alt ca. 294.000 momsregistrerede selvstændigt erhvervsdrivende, som var omfattet af undersøgelsen - svarende til ca. 30.000 virksomheder - havde momsdifferencer. Heraf skønnes det, at ca. 24.000 selvstændigt erhvervsdrivende angav for lidt i moms med et gennemsnitligt beløb på 18.750 kr. Medtages de ca. 6.000 erhvervsdrivende, der skønnes at angive for meget i moms, er underdeklarationen på gennemsnitlig ca. 11.000 kr.

Tilsvarende skønnes det, at ca. 4 pct. af selskaberne – svarende til ca. 4.700 selskaber – ud af i alt ca. 114.000 momsregistrerede selskaber, som var omfattet af undersøgelsen, havde momsdifferencer. Store selskaber med over 250 ansatte (ca. 10.000 selskaber) var ikke medtaget i denne opgørelse.

Ovenstående tal viser, at der er behov for et initiativ, som kan reducere omfanget af momsdifferencer.

Forslaget om tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter har til formål at øge efterretteligheden og dermed mindske skattegabet i relation til finansielle produkter.

Forslaget sikrer, at SKAT fremover vil modtage indberetninger i forhold til at foretage fortryk på selvangivelsen, således at der i højere grad vil ske beskatning af gevinster og tab vedrørende køb og salg af finansielle produkter.

Enkelte af forslagene vil kunne gennemføres administrativt og kræver således ikke, at der sker lovændring.

Samtlige de i lovforslaget nævnte initiativer vedrørende tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter skal medvirke til at skabe det tilsigtede provenu til finansiering af skattereformen.

For så vidt angår forslaget om videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger, blev der med virkning fra 1. juli 2012 indført hjemmel til, at SKAT kan overføre visse oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger, der indgår på årsopgørelsen, og oplysninger om restancer til det offentlige til virksomheder, der yder lån eller formidler lån. Det er en forudsætning for overførsel af disse oplysninger, at den registrerede har samtykket til overførslen. Det er endvidere en forudsætning, at der er indgået en aftale mellem den pågældende virksomhed og SKAT om brug af ordningen, og at virksomheden betaler for adgangen til at få overført data. Adgang til data kan efter de gældende regler alene ske i det omfang, der er nødvendigt til brug for en konkret kreditgivningssituation.

Under lovforslagets behandling fremkom der et ønske fra den finansielle sektor om at få udvidet ordningen til også at omfatte nogle andre situationer, hvor finansielle virksomheder har pligt til at indhente oplysninger om deres kunders økonomiske forhold.

Da en sådan udvidelse af ordningen ville være uforenelig med det høringssvar, Datatilsynet havde afgivet i forbindelse med høringen over lovforslaget, blev der indsat følgende passage i betænkningen over lovforslaget:

”Skatteministeren har tilkendegivet, at Skatteministeriet er opmærksomt på, at der fra den finansielle sektors side er et ønske om at bruge den foreslåede ordning med elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede i videre udstrækning, end der følger af høringssvaret fra Datatilsynet.

Skatteministeriet er i denne forbindelse indstillet på, at det i forbindelse med udformningen sammen med den finansielle sektor af det nærmere vejledningsmateriale og tilslutningsaftalerne under inddragelse af Datatilsynet sikres, at der gives så vide rammer for anvendelse af ordningen, som det er muligt at give inden for persondatalovens rammer.

Skulle det herunder vise sig, at der er mulighed for anvendelse af ordningen, der går videre end det, som fremgår af lovforslaget, er jeg endvidere indstillet på at foreslå reglerne udvidet, således at denne videregående anvendelse bliver mulig. Skatteudvalget vil blive orienteret om udviklingen i sagen senest den 1. december 2012”.

Spørgsmålet om udvidelse af anvendelsesområdet har efterfølgende været drøftet mellem Skatteministeriet, Finansrådet, Finanstilsynet og Datatilsynet. Drøftelsen har resulteret i udformningen af forslaget om at udvide ordningen til også at omfatte adgang til elektronisk overførsel af oplysninger fra SKAT til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede. Ordningen kan således benyttes i tilfælde, hvor finansielle virksomheder er pålagt en pligt til at indhente oplysninger om kundens økonomiske forhold med henblik på

kunderådgivning, samt i tilfælde, hvor bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. medfører, at en finansiel virksomhed skal opdatere sine kundeoplysninger.

Formålet med forslaget er – som den oprindelige lovgivning fra 2012 – at give mulighed for, at kunder i finansielle virksomheder på en let måde kan sikre sig, at den finansielle virksomhed får data, som efter lovgivningen på det finansielle område er nødvendige for virksomheden, og som kunden ellers skulle have sendt til den finansielle virksomhed.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Skattereglerne

Reglerne om de selvstændigt erhvervsdrivendes selvangivelse fremgår af skattekontrolløven. De oplysninger, som en selvangivelsespligtig selvstændigt erhvervsdrivende hvert år skal give SKAT ved sin selvangivelse, har først og fremmest til formål at give SKAT mulighed for at kunne foretage en korrekt opgørelse af den erhvervsdrivendes skattepligtige indkomst og en skatteberegning (skatteansættelse). På baggrund af de selvangivne oplysninger modtager den erhvervsdrivende en årsopgørelse med oplysninger om overskydende skat eller restskat.

Generelt bestemmes indholdet af selvangivelsen efter skattekontrolløvens § 1, stk. 2, af skatteministeren efter indstilling fra Skatterådet. Endvidere kan skatteministeren efter skattekontrolløvens § 3 efter indstilling fra Skatterådet fastsætte regler om, at erhvervsdrivende virksomheder skal udarbejde et skattemæssigt årsregnskab som grundlag for selvangivelsen, og om det regnskabsmæssige grundlag for dette årsregnskab.

Efter bekendtgørelse nr. 594 af 12. juni 2006 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder) skal personligt drevne virksomheder, hvor nettoomsætningen for det pågældende indkomstår er på 25 mio. kr. eller derunder, ikke indsende skatteregnskabet sammen med selvangivelsen. Disse virksomheder skal derimod af hensyn til skattekontrollen afgive supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen. Selvstændigt erhvervsdrivende med en nettoomsætning i det pågældende indkomstår på under 300.000 kr. skal dog ikke give supplerende tal fra regnskabet. SKAT kan imidlertid anmode virksomheden om at indsende skatteregnskabet inden én måned, hvis skattekontrollmæssige formål tilsiger dette.

Skatteregnskabet består normalt af årsregnskabet med skattemæssige korrektioner og specifikationer. De supplerende regnskabsoplysninger består af visse centrale oplysninger fra årsregnskabet om f.eks. nettoomsætning, vareforbrug, ordinært resultat før afskrivninger og renter, regnskabsmæssige afskrivninger, egenkapital og balancesum.

Såfremt der ikke foreligger et skatteregnskab, der opfylder de fastsatte regler, kan SKAT pålægge daglige bøder, indtil oplysningerne modtages, og skatteansættelsen kan foretages skønsmæssigt.

Mangler ved selvangivelsen udløser ikke sanktioner i form af ordensbøder. En ansvarssag vil alene blive rejst, hvis der er tale om unddragelse af skat, og kravene til den subjektive tilregnelser er opfyldt.

Som udgangspunkt har selvstændigt erhvervsdrivende med momspligtige forhold, som ikke har skullet indsende et skatteregnskab sammen med selvangivelsen, siden 2013 skullet selvangive digitalt, jf. bekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2012 om obligatorisk digital indberetning af selvangivelsen for selvstændigt erhvervsdrivende.

3.1.1.2. Momsreglerne

Reglerne om angivelse til SKAT af moms fremgår af momsloven, og pligten til at angive moms elektronisk følger af § 73 i bekendtgørelse nr. 814 af 24. juni 2013 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen).

Afregningsfristerne fremgår af opkrævningsloven. Afgiftsperioderne er henholdsvis måneden, kvartalet eller halvåret. Angivelses- og betalingsfristen for moms er sammenfaldende. For virksomheder, der afregner moms månedsvis, er fristen den 25. i måneden efter udløbet af afgiftsperiodens udløb. Øvrige virksomheder har fra den 1. januar 2014 en frist på 2 måneder til at angive og betale moms. SKAT kan under visse betingelser pålægge en virksomhed, der ikke afregner moms rettidigt og er i restance, at angive moms månedligt.

Efter opkrævningslovens § 5 kan SKAT - hvis en virksomhed har afgivet en urigtig angivelse, således at virksomheden har betalt for lidt i moms - afkræve virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det tilsvarende, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan SKAT ansætte virksomhedens tilsvarende skønsmæssigt.

Efter opkrævningslovens § 4 kan SKAT – hvis SKAT efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode - fastsætte virksomhedens momstilsvare foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvaret skal betales senest 14 dage efter påkrav. Virksomheden skal betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse.

I den situation, hvor SKAT udarbejder en foreløbig ansættelse af moms som reaktion på en manglende momsangivelse, kan det skønsmæssigt ansatte beløb opkræves som skyldig moms. Det betyder, at en eventuel ansvarssag for momsunddragelse alene vil blive rejst, hvis den foreløbige ansættelse er for lav, og kravene til den subjektive tilregnelser er opfyldt. Unddragelsen opgøres som forskellen mellem det korrekte samlede momstilsvare og den

foreløbigt ansatte moms.

Den momspligtige kan i gentagelsestilfælde pålægges en mindre ordensbøde for ikke at have angivet rettidigt. Såfremt der rejses tiltale for momsunddragelse, vil denne overtrædelse omfatte alle de mindre overtrædelser af momsloven som f.eks. manglende rettidig angivelse.

Efter momslovens § 74, stk. 1, kan SKAT kontrollere virksomhedens regnskabsmateriale m.v. og registreringer, uanset om disse er registreret på papir eller elektronisk. Det drejer sig bl.a. om registreringer af foretagne transaktioner (transaktionsspor), dvs. den sammenhæng, der er mellem de enkelte registreringer fra bogføring til virksomhedens årsregnskaber, skatte- og afgiftsangivelser og regnskabsopgørelser og lignende beskrivelser af bogføringen, bilag og anden dokumentation (fakturaer m.v.), årsregnskaber, råbalancer (afslutningsark), regnskabsbøger, journaler m.v.

Hvis SKAT har bedt om at få materiale, der er omfattet af momslovens § 74, stk. 1, skal virksomheden udlevere det eller sende det til SKAT. Pligten til at udlevere eller indsende materiale omfatter det materiale, som er nævnt i momslovens § 74, stk. 1.

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på, at selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen skal give SKAT oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for selvangivelsen af indkomsten fra virksomheden. Formålet hermed er at reducere omfanget af momsdifferencer hos de selvstændigt erhvervsdrivende.

Før 2006 skulle alle erhvervsdrivende sammen med selvangivelsen indsende et skatteregnskab med oplysning om moms i regnskabsperioden (momsafstemning) til SKAT. Hvis den erhvervsdrivende i den forbindelse konstaterede en uoverensstemmelse mellem bogført moms og angivelserne, ville den naturlige reaktion fra den erhvervsdrivendes side være en efterangivelse. Fra og med indkomståret 2006 skal de erhvervsdrivende som udgangspunkt ikke længere udarbejde et skatteregnskab og har derved ikke samme anledning som før til at afstemme angivelserne med regnskabet og foretage efterangivelse ved konstatering af en momsdifference.

Forslaget skal derfor ses i lyset af ændringerne i 2006.

Forslaget gør det muligt for SKAT maskinelt at sammenholde den erhvervsdrivendes oplysning om moms i selvangivelsen med den erhvervsdrivendes angivelse til SKAT af moms og målrettet vejlede den selvstændigt erhvervsdrivende om, at der kan være angivet for lidt eller for meget i moms.

Det skønnes, at pligten for den selvstændigt erhvervsdrivende til at give den pågældende oplysning i forbindelse med selvangivelsen samt de faciliteter, som skabes i Tast Selv Erhverv, vil bidrage til, at den selvstændigt erhvervsdrivende i højere grad end i dag vil have fokus rettet mod en korrekt angivelse af moms til SKAT, og at der vil blive gennemført en mere korrekt betaling af moms til SKAT.

Har den selvstændigt erhvervsdrivende ikke, efter SKATs vejledning er gennemført, foretaget rettelser i Tast Selv Erhverv, indgår oplysningerne herom i SKATs vurdering af, hvorvidt der skal ses nærmere på virksomhedens forhold.

Efter mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder skal selvstændigt erhvervsdrivende med en nettoomsætning over 25 mio. kr. indsende et skatteregnskab. Ved gennemførelsen af dette lovforslag forudsættes denne bestemmelse at blive ændret, således at disse skattepligtige fra og med indkomståret 2015 ikke længere skal indsende et skatteregnskab sammen med selvangivelsen. I stedet vil de pågældende, som anslås at udgøre ca. 650 personer, skulle give de supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen samt give oplysningen om moms ifølge årsregnskabet.

3.2. Erklærings- og indberetningsregler for konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet

3.2.1. Gældende ret

Ved indestående på konti, eller hvis der ejes indskudsbeviser i udlandet, skal ejeren enten ved kontoens oprettelse, erhvervelse af indskudsbeviset eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af kontoen afgive en erklæring til SKAT om de dispositioner, der er foretaget, jf. skattekontrollovens § 11 A, stk. 1, jf. stk. 4.

Erklæringen skal indeholde oplysninger om ejerens navn og adresse m.v., kontoførerens navn og adresse samt oplysninger, der kan identificere kontoen, herunder kontoens art og nummer, indskudsbevisets pålydende værdi og eventuelle nummer eller lignende identifikationsoplysninger.

Erklæringen skal efter skattekontrollovens § 11 A, stk. 5, være vedlagt en fuldmagt fra ejeren til SKAT, således at SKAT får ret til indseende i kontoen hos kontoføreren i udlandet.

Erklæringen skal endvidere være vedlagt en erklæring fra det udenlandske pengeinstitut om, at det udenlandske pengeinstitut påtager sig hvert år af egen drift inden 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende oplysninger vedrørende kontoen eller indskudsbeviset for det forudgående kalenderår.

Hvis der er tale om indestående på konti i udlandet hos andre end pengeinstitutter, skal

kontohaveren selv opfylde oplysningspligterne i skattekontrollovens § 11 A, stk. 5, nr. 2.

Indsendes en erklæring ikke rettidigt, kan SKAT pålægge ejeren at afvikle den udenlandske konto eller afhænde indskudsbeviset.

Når særlige forhold taler derfor, kan der ske fritagelse for at indsende erklæring efter skattekontrollovens § 11 A, stk. 5, nr. 2. Såfremt det udenlandske pengeinstitut ikke ønsker eller efter det pågældende lands lovgivning ikke må påtage sig en indberetningsforpligtelse vedrørende indeståender m.v., kan der søges om fritagelse for kravet herom. Fritagelsen er dog betinget af, at ejeren af den udenlandske konto eller indskudsbevis sammen med den årlige selvangivelse indsender de ønskede oplysninger. Ifølge Skatteministeriets oplysninger søges der om fritagelse i stort set alle sager.

En tilsvarende bestemmelse om erklæringspligt findes i skattekontrollovens § 11 C om besiddelse af pensionsordninger i udlandet omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A og anden livs- og pensionsforsikring. Det gælder dog ikke pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C eller 15 D.

Ved besiddelse af pensionsordninger i udlandet skal ejeren indsende en erklæring om ordningen ved tegningen af ordningen, udløbet af perioden som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 15 D, stk. 1, eller ved indtræden af fuld skattepligt her til landet.

Erklæringen skal indeholde oplysninger om ejerens navn og adresse m.v., selskabets navn og adresse, oplysninger der kan identificere ordningen samt størrelse af aftalte præmier eller bidrag, pensionsydelsen, indberetningsperiodens længde og udbetalingstidspunktet.

Når den tegnede ordning ikke er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, og ordningen ikke er tegnet under de omstændigheder, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 B, stk. 2, skal erklæringen være vedlagt en fuldmagt fra forsikringstageren m.v. til SKAT til indsende i ordningen hos det udenlandske selskab, ligesom erklæringen skal være vedlagt en erklæring fra det udenlandske selskab, om at selskabet påtager sig hvert år at indberette oplysninger om indestående ved indkomstårets udgang, årets udbetalinger fra kontoen samt årets afkast af ordningen.

Indsender det udenlandske selskab ikke oplysningerne rettidigt, kan SKAT pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsiges ordningen.

På samme måde som ved indestående på konti i udlandet kan det udenlandske pensionsinstitut fritages for indberetning, når særlige forhold begrundes det. Fritagelsen kan gøres gældende, såfremt det udenlandske pensionsinstitut ikke ønsker eller efter det

pågældende lands lovgivning ikke må påtage sig en indberetningsforpligtelse. Fritagelsen er dog betinget af, at ejeren af den udenlandske pensionsordning sammen med den årlige selvangivelse indsender de ønskede oplysninger samt dokumentation for oplysningernes rigtighed. Ifølge Skatteministeriets oplysninger søges der om fritagelse i stort set alle sager.

Reglerne for konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet afviger fra reglerne om værdipapirer, der er deponeret i udlandet. Efter skattekontrollovens § 11 B skal værdipapirer, der ikke er registreret i en værdipapircentral her i landet, deponeres i et pengeinstitut. Ved deponering i et pengeinstitut i udlandet gælder særlige regler. Deponering i udlandet skal ske i et udenlandsk pengeinstitut eller hos udstederen af værdipapiret.

Efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 11 B, stk. 6, om værdipapirer, der ikke er registreret i en værdipapircentral her i landet, er det ejeren, der er forpligtet til at indsende de årlige oplysninger. Bestemmelsen indeholder ikke krav om, at de ønskede årlige oplysninger skal være bilagt dokumentation for oplysningernes rigtighed. Ejeren af værdipapiret skal således ved deponering, kontoføring eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af værdipapiret, men dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, hvor skattepligten indtræder, afgive en erklæring til SKAT om værdipapiret.

Erklæringen skal indeholde oplysninger om ejerens navn og adresse m.v., depositarens eller kontoførerens navn og adresse, oplysninger der kan identificere depotet eller kontoen, herunder depotets eller kontoens nummer, og om ejeren er eneejer eller ejer en andel af depotet eller kontoen, og de indlagte værdipapirer ved kontoens oprettelse, erhvervelse eller indtræden af skattepligt her til landet af værdipapirerne m.v. og tidspunktet for oprettelsen eller erhvervelsen af depotet eller kontoen eller for indtræden af skattepligt her til landet vedrørende værdipapirerne.

Erklæringen skal være vedlagt en fuldmagt fra ejeren til SKAT, så SKAT får adgang til indseende i depotet eller kontoen. Ejeren skal senest inden udløbet af selvangivelsesfristen indsende en række oplysninger vedrørende de enkelte deponerede eller kontoførte værdipapirer for det foregående kalenderår, når deponeringen eller kontoføringen er foretaget i udlandet. Der skal indsendes identifikationsoplysninger vedrørende ejeren og depositaren eller kontoføreren, oplysning om depotets eller kontoens ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette. Derudover skal der indsendes oplysninger om renter, kursværdi, antal og identitet af de enkelte deponerede eller kontoførte værdipapirer samt oplysninger om afkast.

Ejeren kan undlade at indsende oplysningerne, hvis depositaren eller kontoføreren har erklæret at ville indsende de ønskede oplysninger. Indsender depositaren eller kontoføreren på trods af en erklæring herom ikke oplysningerne, kan SKAT pålægge ejeren at afvikle depotet

eller kontoen, medmindre ejeren har indsendt oplysningerne inden udløbet af selvangivelsesfristen.

Skattekontrollovens § 11 B indeholder i modsætning til skattekontrollovens §§ 11 A og 11 C ikke regler om, at det som udgangspunkt er det udenlandske pengeinstitut eller selskab, der indberetter årligt, men derimod ejeren. Desuden er der ikke krav om, at de indsendte oplysninger skal være vedlagt dokumentation for oplysningernes rigtighed. Derudover er der forskelle mellem de oplysninger, der skal afgives i forbindelse med erklæringerne ved etablering af kontoen, depotet eller ordningen henholdsvis indtræden i skattepligt og de årlige indberetninger.

3.2.2. Lovforslaget

Fra og med 2010 blev der skabt hjemmel til at etablere en TastSelv løsning således, at erklæringspligtige vedrørende værdipapirer deponeret i udlandet kunne få mulighed for at erklære sig og indsende årlige oplysninger til SKAT digitalt. Forslaget går ud på at give en tilsvarende mulighed for digital erklæring og årlig indsendelse af oplysninger i relation til konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet.

For at kunne etablere en brugervenlig TastSelv-løsning for de erklæringspligtige er det nødvendigt, at der sker en ændring af skattekontrollovens § 11 A om indeståender på konti i udlandet og skattekontrollovens § 11 C om besiddelse af pensionsordninger i udlandet således, at der kommer til at gælde samme krav om indberetning af ejerandel og indsendelse af årlige oplysninger m.v. som i skattekontrollovens § 11 B om værdipapirer, der er deponeret i udlandet.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser, hvorefter det er ejeren af den udenlandske konto, indskudsbevis eller udenlandske pensionsordning og ikke det udenlandske penge- eller pensionsinstitut, der bliver forpligtet til at indsende de ønskede oplysninger.

I de sager, hvor det udenlandske pengeinstitut eller pensionselskab efter gældende ret fritages for at foretage indberetning, skal ejeren af den udenlandske konto, indskudsbevis eller den udenlandske pensionsordning ud over de ønskede oplysninger også indsende dokumentation for de indsendte oplysningers rigtighed. En digital løsning vil ikke kunne håndtere, at der i forbindelse med indsendelsen af de ønskede oplysninger tillige fremsendes fysiske bilag som dokumentation for oplysningers rigtighed. Af hensyn til at kunne etablere en brugervenlig TastSelv-løsning foreslås det derfor, at bestemmelsen om krav om fremsendelse af dokumentation for oplysningernes rigtighed ophæves.

Formålet med forslaget er derfor, at der sker en regelharmonisering og en procesforenkling, som er en forudsætning for en enkel og brugervenlig digital indberetningsløsning. Forslaget indebærer, at det fremover vil være ejeren eller ejerne af konti, indskudsbevis eller

pensionsordning i udlandet, der skal indsende erklæringer og årlige oplysninger. Forslaget betyder samtidig, at der ikke fremover skal fremsendes dokumentation for oplysningernes rigtighed.

Det foreslås tillige, at der sker en delvis harmonisering af reglerne om, hvilke oplysninger der skal indberettes, uanset om der er tale om erklæring vedrørende en konto, indskudsbevis eller en pensionsordning i udlandet, dog således at der vil være forskelle på indberetningernes indhold som følge af forskellene mellem konti, depoter og pensionsordninger.

3.3. Indberetning om køb og salg af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked

3.3.1. Gældende ret

Modtages der aktier m.v. i depot til forvaltning som led i virksomhed, skal denne virksomhed hvert år foretage indberetning til SKAT om de i det forudgående kalenderår deponerede aktier m.v., såfremt deponeringen er foretaget for en person.

Indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten af den enkelte aktie, antallet af aktier, og om aktien m.v. er optaget til handel på et reguleret marked. Derudover skal kursværdien ved udgangen af kalenderåret oplyses, hvis der er tale om aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked.

Den, der som led i sin virksomhed formidler handel med aktier m.v., skal hvert år foretage indberetning til SKAT om erhvervelser og afståelser af aktier m.v. formidlet i det forudgående kalenderår, når erhvervelsen eller afståelsen er formidlet for en person.

Indberetningspligten omfatter dog alene aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked.

Indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten af aktien m.v. samt oplysninger om antallet af aktier m.v., anskaffelses- eller afståelsestidspunktet og anskaffelses- eller afståelsessummen for aktien m.v.

Den, for hvem deponeringen er foretaget eller afståelsen formidlet, skal oplyse den indberetningspligtige om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer.

Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte nærmere regler for indberetningen, herunder lempe indberetningspligten.

3.3.2. Lovforslaget

Med forslaget udvides indberetningspligten vedrørende erhvervelse og afståelse af aktier til også at omfatte erhvervelser og afståelser af aktier, der ikke er optaget til handel på et

reguleret marked.

Oprindeligt omfattede oplysningspligten alene afståelser, men blev med lov nr. 462 af 12. juni 2009 udvidet til også at omfatte erhvervelser. Udvidelsen skete for at sikre, at SKAT får indberetning om køb af aktier m.v. gennem danske fondshandlere. Dermed kunne aktionæren opnå fradragsret for eventuelt tab på aktierne uden selv at skulle orientere SKAT om erhvervelsen, da den obligatoriske oplysning om erhvervelsen bliver opfyldt af fondshandleren. Derudover sikrede ændringen, at SKAT fik mulighed for at beregne gevinst og tab på aktierne automatisk.

Formålet med lovændringen var at øge SKATs grad af informationer fra tredjepart for på den måde at sikre en mere korrekt beskatning. Konkret var lovændringen en konsekvens af en compliance-undersøgelse fra 2006, der viste, at de områder, hvor skattegabet var størst, var de områder, hvor SKAT havde færrest informationer fra tredjepart.

Indberetningspligten blev alene pålagt danske fondshandlere m.v., og den skattepligtige måtte derfor fortsat selv afgive oplysningerne til SKAT ved erhvervelser, hvor der ikke er lovpligtig indberetning, f.eks. erhvervelser og afståelser af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås, at indberetningspligten som hidtil kun skal omfatte tilfælde, hvor formidlingen af handelen sker som led i en virksomhed, det vil sige, at indberetningspligten påhviler en fondshandler. Der foreslås således ikke indberetningspligt ved handel med aktier, der foretages mellem private indbyrdes uden inddragelse af en professionel formidler. Der vil derfor normalt ikke være indberetningspligt ved handel med anparter i små familieanpartsselskaber, hvor handelen typisk sker mellem privatpersoner.

3.3.2.1. Aktier ejet af personer

SKAT har i forbindelse med et landsdækkende indsatsprojekt haft fokus på skattegabet vedrørende handel med aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked.

Indsatsprojektet har vist, at gevinster og tab vedrørende aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, ofte ikke selvangives korrekt. For indkomstårene 2009-2011 kunne SKAT således foretage en nettoforhøjelse på ca. 240 mio. kr.

Formålet med forslaget er at mindske skattegabet vedrørende handel med aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Ved at indføre indberetningspligt vedrørende køb og salg af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, vil det på årsopgørelsen være muligt at fortrykke gevinster og tab vedrørende sådanne aktier. Forslaget vil således sikre, at der i langt højere grad, end tilfældet er i dag, vil ske korrekt beskatning af såvel gevinster som tab vedrørende køb og salg af aktier, der ikke er optaget til handel på et

reguleret marked.

Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til, at der skal foretages indberetning vedrørende køb og salg og af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked (unoterede aktier). Ændringen vil få betydning både i relation til aktier ejet og handlet af personer, og som følge af ændringen beskrevet nedenfor også for selskaber m.v.

Forslaget afgrænses i øvrigt, som de gældende regler for indberetning af handler for personer, til kun at omfatte indberetningspligt vedrørende de handler, fondshandlerne udarbejder en handelsnota på.

3.3.2.1. Aktier ejet af selskaber

Forslaget går ud på at udvide indberetningspligten for aktier (uanset om de er optaget til handel på et reguleret marked eller ej) til også at omfatte aktier ejet af, købt af eller solgt af selskaber m.v.

Det vurderes, at forslaget vil have en præventiv effekt, idet forslaget vil medføre, at såvel selskaberne selv som eventuelle interne og eksterne revisorer vil få en større viden om, hvilke skattemæssige klassifikationer og beskatningsbestemmelser, de enkelte værdipapirer skal opgøres og beregnes efter. Som følge heraf vurderes det, at forslaget vil øge efterretteligheden på området.

Efter skattekontrolloven § 10, stk. 6, kan skatteministeren lempe på indberetningspligten vedrørende aktier. Det er tanken at udnytte denne regel til at fastsætte undtagelsesbestemmelser svarende til undtagelsesbestemmelserne i §§ 50 og 57 i bekendtgørelse nr. 1148 af 26. september 2013 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, der fritager for indberetning vedrørende værdipapirer ejet af og dispositioner mellem skattefritagne selskaber og finansielle institutter.

3.4. Selskabers erhvervelse af egne aktier

3.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler er der som udgangspunkt ikke indberetningspligt for selskabers køb af egne aktier.

I henhold til skattekontrollovens § 10, stk. 4, skal den, der som led i virksomhed formidler handel med aktiver m.v., hvert år foretage indberetning til SKAT om erhvervelser og afståelser af aktier m.v. formidlet i det forudgående kalenderår, når erhvervelsen eller afståelsen er formidlet for en person. Indberetningspligten omfatter dog kun de aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked.

I de situationer, hvor en fondshandler er involveret i handlen, vil der således ske indberetning ved køb af egne aktier, men i tilfælde, hvor en fondshandler ikke er involveret, sker der ikke indberetning.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre en oplysningspligt for afståelser, som sker i forbindelse med selskabers opkøb af egne aktier.

Dette forslag udspringer af en række indsatsprojekter, som har afdækket et problem med sikringen af en korrekt beskatning af disse afståelser. Tidligere var der efter ligningslovens §§ 7 A og 7 H adgang til skattefri modtagelse af medarbejderaktier. Denne adgang blev fjernet ved lov nr. 1382 af 28. december 2011, som ophævede ligningslovens §§ 7 A og 7 H, hvilket i praksis betyder, at medarbejderen fremover bliver beskattet af de modtagne aktier som almindelig lønindkomst.

Forud for ophævelsen af adgangen til skattefrit at modtage medarbejderaktier eksisterede et generelt problem med korrekt beskatning ved afståelse af disse aktier. Det skyldes en udbredt misforståelse af, at såvel medarbejderens erhvervelse som dennes afståelse af aktierne var skattefri, selv om dette kun gjaldt erhvervelserne. Det betød, at en lang række medarbejdere ikke var opmærksomme på, at de skulle beskattes af en evt. avance ved tilbagesalg af aktierne til det udstedende selskab.

Der eksisterer fortsat et problem med at sikre korrekt beskatning ved afståelse af medarbejderaktier, og det foreslås derfor at indføre en oplysningspligt for afståelser af disse, hvor erhververen er et selskab, der foretager opkøb af egne aktier. Oplysningspligten foreslås at påhvile selskabet.

Nærværende forslag vil bl.a. betyde, at der bliver indberetningspligt ved afståelse af medarbejderaktier, der er udstedt i henhold til de tidligere gældende bestemmelser i ligningslovens §§ 7 A og 7 H, til det udstedende selskab. Det foreslås, at indberetningspligten i disse tilfælde påhviler selskabet. Selskabet skal dog ikke foretage indberetning, hvis der allerede er en formidler, der er indberetningspligtig for så vidt angår afståelsen. Dvs., hvis handelen er foretaget gennem f.eks. en fondshandler, der har formidlet handelen som led i sin virksomhed.

3.5. Indberetning af modtagere af renter af virksomhedsgæld

3.5.1. Gældende ret

Ved lov nr. 462 af 12. juni 2009 blev der indført pligt for låntagere, som er personer, der har forrentede lån til at oplyse identiteten af långiveren over for SKAT. Desuden blev fradragsretten for personer for renteudgifter af lån gjort betinget af, at låntager afgiver disse oplysninger til SKAT. De personer, der som låntagere skal afgive disse oplysninger til

identifikation af långiver, er fuldt skattepligtige personer, samt begrænset skattepligtige personer med fast driftssted i Danmark, eller som er ejere af fast ejendom i Danmark, samt grænsegængere.

Pligten til at oplyse om modtageren af renterne gælder ikke, hvis modtageren er indberetningspligtig til SKAT vedrørende renterne. Pligten til at oplyse om modtageren gælder således f.eks. ikke i relation til renter betalt til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og andre finansielle virksomheder, der er indberetningspligtige vedrørende renterne efter skattekontrolloven.

Formålet med reglerne er for det første at sikre, at der sker korrekt beskatning af de renteindtægter, långiver har. For det andet er det et værn mod selvangivelse af fiktive renteudgifter.

Renter betalt af personligt ejede virksomheder omfattes af reglen, mens renter betalt af selskaber m.v. ikke blev omfattet af reglen. Når renter betalt af selskaber ikke blev omfattet, var det for at undgå et stort besvær med at afgive identitetsoplysninger vedrørende andre virksomheder, f.eks. leverandører, der betales renter til som følge af for sen betaling. Besværet hermed ville ikke stå mål med byrden, idet långiverne oftest er andre virksomheder, og såvel låntager som långiver, hvis denne er dansk, dermed er undergivet bogføringspligt og pligt til på forlangende at udlevere regnskabsmateriale til SKAT.

3.5.2. Lovforslaget

De gældende regler medfører en forskelsbehandling af virksomheder drevet i personlig regi og virksomheder drevet i selskabsform. Da begrundelsen for at holde renter betalt af selskaber uden for gælder i samme udstrækning i forhold til virksomheder drevet i personlig regi, foreslås det, at denne forskelsbehandling fjernes.

Efter forslaget gøres dette ved at ophæve kravet om, at der ved renter, der fradrages ved opgørelsen af en persons indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, skal oplyse om identiteten af modtageren af renterne.

3.6. Videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger

3.6.1. Gældende ret

Efter § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven er der hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, med den registreredes samtykke kan få oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, oplysninger fra indkomstregisteret og oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, hvis oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Disse bestemmelser skal ses i sammenhæng med § 7 c, stk. 1, i lov om kreditaftaler. I denne bestemmelse er det fastsat, at kreditgiver inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren, og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugerens kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren på baggrund af dennes økonomiske situation ved hjælp af f.eks. løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet. De i lov om kreditaftaler fastsatte krav stammer fra implementering af forbrugerkreditdirektivet. En del af de krav, der lovgivningsmæssigt er fastlagt for en bolighandel, er således baseret på EU-regulering.

Imidlertid har finansielle virksomheder også efter andre bestemmelser i lovgivningen på det finansielle område pligt til at bruge oplysninger om deres kunders økonomi. Sådanne pligter gælder således efter reglerne om god skik for finansielle virksomheder og efter reglerne om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Disse regler kan medføre en pligt for pengeinstitutterne til at indhente oplysninger om kundens økonomi i situationer, hvor der ikke er tale om konkrete kreditgivningssituationer, og hvor der efter § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven ikke er adgang til at modtage oplysninger digitalt fra SKAT. Borgeren skal i stedet printe papirerne og sende dem med post eller e-mail, hvilket medfører tungere administrative byrder for såvel de finansielle virksomheder som deres kunder, end hvis de pågældende oplysninger kan indhentes hos SKAT efter kundens samtykke på samme måde som i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer. I en situation, hvor al skattehåndtering i øvrigt sker digitalt, er det naturligt, at oplysninger også kan fremsendes digitalt frem for at printe fra eksempelvis skattemappen for så at fremsende fysisk.

Det følger således af bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen), at en finansiell virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden anmoder herom, eller hvis omstændighederne tilsiger, at der er behov for rådgivning, jf. god skik-bekendtgørelsens § 7, stk. 2. I forbindelse med optagelse af lån med pant i fast ejendom, skal der altid ydes rådgivning. Rådgivningen skal tilgodese kundens interesser og give kunden et godt grundlag for at træffe sin beslutning, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3.

I god skik-bekendtgørelsen defineres rådgivning, jf. § 7, stk. 1, som anbefalinger, vejledninger, herunder oplysninger om risici forbundet med en disposition, og oplysninger om umiddelbare konsekvenser af kundens valgmuligheder.

Rådgivningen skal være baseret på kend-din-kunde-princippet. I forbindelse med rådgivningen skal den finansielle virksomhed derfor anmode kunden om at oplyse om sin økonomiske situation, sin erfaring med de relevante finansielle ydelser, sit formål med ydelsen og sin risikovillighed, jf. § 8, stk. 1. Omfanget og karakteren af disse oplysninger kan afpasses efter den viden, som kunden besidder, og de oplysninger, som den finansielle virksomhed allerede har modtaget, jf. § 8, stk. 2.

I forhold til rådgivning om lån med pant i fast ejendom er der i god skik-bekendtgørelsen opstillet krav om en række specifikke oplysninger, som kunden skal have i forbindelse med rådgivningen, og der er krav om, at virksomheden dokumenterer denne rådgivning i et skema, som kunden skal underskrive (god skik-skemaet).

For at opfylde lovgivningens krav har de finansielle virksomheder således behov for at få et indgående kendskab til kundens økonomi med henblik på at kunne yde kunden den relevante rådgivning og samtidig foretage en forsvarlig kreditvurdering af kunden.

Der kan forekomme situationer, hvor en kunde beder om rådgivning, eller hvor omstændighederne i øvrigt tilsiger, at kunden har behov for rådgivning, uden at kriteriet i § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven – at oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer – kan siges at være opfyldt.

God skik-bekendtgørelsen har karakter af offentligretlig regulering. Hvis en virksomhed ikke overholder bekendtgørelsens regler, kan Finanstilsynet meddele påbud, og hvis påbud ikke efterkommes, kan virksomheden straffes med bøde.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 297 af 27. marts 2014 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., at pengeinstitutter skal have forretningsgange for løbende overvågning af engagementer og kreditrisici i øvrigt. Forretningsgangene skal sikre, at pengeinstitutterne på kunde- og porteføljeniveau har et opdateret overblik over udviklingen i pengeinstituttets påtagne kreditrisici for at sikre, at det har et betryggende grundlag for at træffe beslutninger, som skal reducere påtagne kreditrisici.

For at opfylde kravet om at have et betryggende grundlag for at træffe beslutninger skal pengeinstitutterne blandt andet gennemgå af regnskabsmateriale, årsopgørelser og budgetter m.v. fra låntagere og kautionister. Dette skal bl.a. medvirke til, at pengeinstitutter aflægger retvisende regnskaber, hvor der er taget de nødvendige nedskrivninger på udlån. Endvidere skal det medvirke til, at pengeinstitutter ved opgørelse af deres solvensbehov i tilstrækkeligt omfang tager højde for risikoen ved fremtidige nedskrivninger på udlån. Pengeinstitutter kan

f.eks. indhente informationer, hvis der sker en generel ændring i kundens økonomiske forhold.

Også i relation til disse regler kan der være situationer, hvor den finansielle virksomhed har pligt til at anvende oplysninger om kundens økonomiske forhold, uden at kriteriet i § 3 A i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, § 7 A i lov om et indkomstregister og § 1 B i skattekontrolloven – at oplysningerne er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer – kan siges at være opfyldt.

Oplysningerne skal i rådgivningssituationer og i forbindelse med efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. indhentes hos kunden – ofte på papir. Dette medfører en større administrativ byrde for de finansielle virksomheder og deres kunder, end i de tilfælde hvor oplysningerne kan indhentes digitalt hos SKAT efter samtykke fra kunden. Uanset at der såvel i rådgivningssituationen og ved efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. som i kreditgivningssituationen er en pligt for de finansielle virksomheder til at bruge oplysninger om kundens økonomiske forhold, er der forskelle i mulighederne for at skaffe oplysningerne. Hvis de finansielle virksomheder skal leve op til deres rådgivningsforpligtelse og bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og samtidig have samme muligheder for digital indhentelse af oplysninger som i konkrete kreditgivningssituationer, vil det derfor være nødvendigt, at hjemmelsbestemmelserne udvides, så SKAT får samme mulighed for at videregive oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning som til brug i konkrete kreditgivningssituationer.

Det bemærkes i denne forbindelse, at de oplysninger, som de finansielle virksomheder modtager til brug for kreditvurdering og rådgivning og i forbindelse med krav om opdatering af kundeoplysninger, ikke må benyttes til markedsføringsformål, jf. § 121, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, uanset om de modtages på papir eller i digital form.

Indhentede data opbevares i henhold til gældende lovgivning til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne er indhentet præcist som hvis de var indhentet i fysisk form. Såfremt indhentede data f.eks. resulterer i indgåelse af en låne-/kreditaftale vil de indhentede informationer opbevares i aftalens løbetid samt i henhold til de til enhver tid gældende bogførings- og forældelseslove.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at tilvejebringe hjemmel til, at finansielle virksomheder, som er omfattet af reglerne om god skik, med den registreredes samtykke kan få oplysninger fra indkomstregisteret og årsopgørelsen samt oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld, der er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med

god skik-reglerne.

Desuden foreslås det, at der tilvejebringes hjemmel til, at finansielle virksomheder, der er undergivet Finanstilsynets tilsyn, kan benytte adgangen til at indhente oplysninger digitalt med samtykke fra den registrerede/kunden, når det efter bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. er nødvendigt, at der skal indhentes opdaterede kundeoplysninger.

Efter lov om finansiel virksomhed er følgende typer af virksomheder omfattet af begrebet ”finansielle virksomheder”, jf. lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 1:

- a) Pengeinstitutter.
- b) Realkreditinstitutter.
- c) Fondsmæglerselskaber.
- d) Investeringsforvaltningsselskaber.
- e) Forsikringsselskaber.

Det følger af god skik-bekendtgørelsens indledning, at bekendtgørelsen finder anvendelse på finansielle virksomheder, som driver virksomhed i Danmark, herunder gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Af bekendtgørelsen om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. følger, at bekendtgørelsen finder anvendelse på bl.a. pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som er under tilsyn af Finanstilsynet. I bekendtgørelsen reguleres bl.a. forhold vedrørende bestyrelsens og direktionens opgaver og ansvar, administrativ praksis i virksomheden, forretningsgange, risikostyring og compliance.

Forslaget sikrer, at skattemæssige oplysninger så vidt muligt kan indhentes digitalt via den allerede etablerede løsning, således at såvel kunder som virksomheder undgår, at oplysningerne skal indhentes på papir fra kunden.

Adgangen vil blive etableret gennem en udvidelse af den eksisterende ordning, hvor finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger til brug ved konkrete kreditgivningssituationer. Som i den gældende ordning er det en forudsætning for adgang, at den registrerede har givet et samtykke, som opfylder betingelserne i persondataloven. Samtykket indhentes umiddelbart inden, det benyttes. Samtykket er tidsbegrænset i forhold til, hvornår der kan hentes oplysninger efter afgivelsen af samtykket. Afhentningen skal være påbegyndt senest 24 timer efter samtykkets afgivelse.

Det understreges, at de foreslåede udvidelser af ordningen alene angår situationer, hvor de finansielle virksomheder efter gældende regler skal indhente oplysninger om kundernes

økonomiske forhold. Forslaget giver således blot en lettere fremgangsmåde – for såvel de finansielle virksomheder som kunderne – til at sikre, at den finansielle virksomhed får de pågældende oplysninger.

Adgangen vil alene kunne ske inden for de rammer, persondataloven udstikker. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at fravige reglerne i persondataloven.

Oplysninger kan efter forslaget bruges, hvis de kan anses for nødvendige for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med god skik-bekendtgørelsen eller kan anses for nødvendige for, at den finansielle virksomhed kan efterleve bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. vedrørende opdatering af kundeoplysninger. Oplysningerne vil således kun kunne bruges til disse formål og i overensstemmelse med det afgivne samtykke fra den registrerede.

Herudover følger det af persondatalovens § 5, stk. 2, at indsamling af data skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Af persondatalovens § 5, stk. 3, fremgår det endvidere, at de oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, oplysningerne indsamles til, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Af persondatalovens § 5, stk. 4, fremgår yderligere, at behandlingen af oplysninger skal tilrettelægges, så der foretages den fornødne ajourføring af oplysningerne. Oplysninger, der viser sig ikke at være ajourførte eller på anden måde vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges. Denne pligt til sletning eller berigtigelse gælder allerede for SKAT i relation til de oplysninger om de skattepligtige og skyldnere, der er registreret af SKAT, og de vil også gælde for de finansielle virksomheder, som modtager oplysninger efter den foreslåede ordning.

Det vil i forbindelse med etablering af ordninger efter de foreslåede regler konkret skulle overvejes, hvorvidt der inden for rammerne af disse bestemmelser i persondataloven kan gives adgang, og om der på det enkelte område alene kan gives en begrænset adgang til henholdsvis oplysninger i indkomstregisteret, oplysninger, som indgår på årsopgørelsen, og restanceoplysninger. F.eks. i forhold til restanceoplysninger finder Skatteministeriet således, at det ikke vil være nødvendigt for de finansielle virksomheder at få oplysninger om, hvem der i relation til de enkelte restancer er fordringshaver, og hvad den pågældende restance vedrører.

Det må konkret overvejes, om der er oplysninger, som efter disse principper ikke vil kunne indgå i forbindelse med rådgivning henholdsvis opdatering af kundeoplysninger. Det vil endvidere være op til den enkelte finansielle virksomhed at vurdere, om betingelserne i den enkelte rådgivningssituation/situation med opdatering af kundeoplysninger berettiger til at modtage og behandle data omfattet af ordningen. Vurderingen må dog foretages inden for de

rammer for brugen af ordningen, som SKAT opstiller i aftalerne med virksomhederne eller i vejledningsmateriale, SKAT udsteder i tilknytning til ordningen.

Virksomhederne må således kun bede om kundens samtykke til at indhente de pågældende oplysninger til brug for rådgivning, hvis virksomheden vurderer, at der er behov for de pågældende oplysninger som forudsætning for at yde rådgivningen på et fyldestgørende grundlag. Det kan forekomme, at kunder beder om rådgivning, uden at situationen kan betegnes som en ”konkret kreditgivningssituation”. Dette vil kunne forekomme i en række forskellige situationer, men som eksempel kan nævnes et ungt par, som er potentielle førstegangskøbere af fast ejendom, der henvender sig i en bank og beder om rådgivning omkring deres økonomi i almindelighed med henblik på et eventuelt senere køb af bolig, uden at de i forbindelse hermed efterspørger nogen form for kredit. Her vil den pågældende bank ikke være i stand til at yde en kvalificeret rådgivning uden at have de økonomiske basisoplysninger for de pågældende som grundlag for rådgivningen. Tilsvarende kan der opstå behov for generel økonomisk rådgivning i tilfælde af f.eks. skilsmisse, tab af erhvervsevne eller ægtefælles dødsfald. Også her vil der kunne være behov for at have adgang til de pågældende oplysninger.

I forhold til de forskellige virksomhedstyper vil det være forskelligt, i hvilket omfang og hvor ofte muligheden for - med kundens samtykke - at indhente oplysningerne til brug for rådgivning vil være relevant. Et fællestræk for virksomhederne er, at de er omfattet af lov om finansiel virksomhed og af god skik-bekendtgørelsens regler om rådgivning, samt at de er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Typesituationerne, hvor muligheden for at indhente oplysninger til brug for rådgivning vil være relevant, forventes at være varianter af henvendelser fra kunder, hvor kunden efterspørger rådgivning.

En kunde kan til enhver tid trække sit samtykke tilbage, hvilket medfører, at oplysningerne ikke kan benyttes fremadrettet. Tilbagekaldelse kan dog ikke få betydning for den eventuelle brug af oplysningerne, der allerede har fundet sted.

For så vidt angår pensionsrådgivning, vil kunder i forhold til tegningssituationen blive kontaktet af eller henvende sig til pensionsinstituttet med henblik på tegning af private pensionsordninger eller i forbindelse med indtegnning i firmapensionsordninger. Også pensionsordninger i medfør af overenskomster kan give visse valgmuligheder og kan derfor give anledning til, at pensionsinstituttet rådgiver pensionskunden.

Rådgivning knytter sig til valg af forskellige mulige pensionstyper (livsvarig løbende ydelse, rateforsikring eller aldersopsparing), ligesom rådgivning kan være hensigtsmæssig i forhold til risikodækninger og eventuelt størrelsen af forsikringssummerne på disse (eksempelvis dækning af tab af erhvervsevne, dækning ved visse kritiske sygdomme og

ægtefælledeklækninger). Under rådgivningen afdækkes kundens behov bl.a. ud fra kundens indtægts- og formueforhold.

Kunden kan også i løbet af indbetalingsperioden henvende sig til selskabet og få sin ordning gennemgået og justeret i forhold til ændrede økonomiske forhold eller ny lovgivning.

Endvidere kan rådgivning forekomme, når en kunde nærmer sig pensionsudbetalingsalderen. Her danner den kommende pensionists øvrige indtægts- og formueforhold baggrund for tilrettelæggelse af den opsparede pensions udbetalingsforløb.

Selskaberne indhenter i dag oplysninger om kundens økonomiske forhold fra kunden selv eksempelvis ved at opfordre til, at kunden medbringer årsopgørelse og lønsedler til rådgivningssamtalen. Både i forbindelse med tegning og ved efterfølgende rådgivning vil en digital indhentning af oplysninger fra SKAT med kundens samtykke imidlertid kunne medføre en administrativt lettere proces for såvel kunde som for pensionselskabet.

Som anført overfor er det imidlertid løbende - og også i relation til pensionsrådgivning - en forudsætning, at persondatalovens krav om saglighed og proportionalitet ved indhentelse af oplysninger er opfyldt. Det skal derfor forud for indhentelsen af oplysningerne vurderes, om der er behov for de pågældende oplysninger til brug for pensionsrådgivningen.

Som eksempler på situationer, hvor oplysningerne ikke kan indhentes, kan nævnes, at en kunde ønsker at oprette en børneopsparingskonto eller en indlånskonto uden samtidig tilknytning af et betalingskort, kredit eller lignende, eller hvis en kunde kun retter henvendelse for at få et overblik over allerede indgåede engagementer.

I relation til rådgivning om forsikringer og pensioner er det vurderingen, at oplysninger om eventuelle restancer på offentlig gæld normalt ikke vil være relevante. Restanceoplysninger vil derfor som udgangspunkt ikke blive videregivet til brug for rådgivning om forsikringer og pensioner, medmindre særlige forhold gør, at det efter en konkret vurdering i visse sagstyper vil være sagligt og proportionalt, at sådanne oplysninger inddrages. Særligt i relation til skadesforsikringer bemærkes, at det er vurderingen, at rådgivning herom ikke forudsætter kendskab til de omhandlede typer af oplysninger, og løsningen kan derfor ikke benyttes til indhentelse af oplysninger til brug for rådgivning om skadesforsikringer.

Oplysningerne, som SKAT fremsender, er ajourførte og har den kvalitet, som de benyttes med internt i SKATs systemer. SKAT har dog ikke ansvar for oplysninger, der er forkerte som følge af fejl, snyd og lignende, der skyldes handlinger hos de borgere og virksomheder, der indberetter oplysningerne, og hvor SKAT hverken vidste eller burde vide, at oplysningerne er forkerte.

Den registrerede/kunden har adgang til de ajourførte oplysninger via SKATs hjemmeside (TastSelv/Borger), både som opslag i de grundsystemer, der leverer oplysninger, og som et opslag, der viser, hvilke konkrete oplysninger der er sendt til en given finansiel virksomhed, samt tidspunktet for fremsendelsen.

Som i den gældende ordning foreslås det, at det skal være en forudsætning for at gøre brug af ordningen, at virksomheden og SKAT har indgået en aftale om adgangen.

I disse aftaler skal det fremgå, at de oplysninger, de finansielle virksomheder modtager som led i ordningen, alene kan anvendes til de nævnte formål, og at oplysningerne ikke må anvendes til andre formål, herunder markedsføringsformål.

De finansielle virksomheder, som modtager oplysninger som led i den foreslåede ordning, skal endvidere – som i den eksisterende ordning – overholde persondatalovens bestemmelser, herunder bl.a.:

- pligten til at sikre datakvalitet og ajourføring, jf. § 5, stk. 4,
- sletning af forældede personoplysninger, jf. § 5, stk. 5,
- den registrerede borgers rettigheder, herunder:
 - o oplysningspligt, jf. § 28 og § 29,
 - o indsigt retten, jf. § 31,
 - o indsigelsesret, jf. § 35,
 - o ret til at få berigtiget, slettet eller blokeret urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 37,
 - o ret til at trække et samtykke tilbage, jf. § 38,
 - o ret til at gøre indsigelse mod edb-behandlede individuelle afgørelser, jf. § 39,
 - o ret til at klage til vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 40.
- De nødvendige sikkerhedsforanstaltninger skal sikres, jf. § 41, stk. 3.

De finansielle virksomheder, som modtager oplysninger som led i den foreslåede ordning, skal herudover overholde anden relevant lovgivning, herunder lov om finansiel virksomhed og kreditaftaleloven samt de krav, der stilles i aftalen med SKAT om deltagelse i ordningen.

Som i den eksisterende ordning foreslås det endvidere, at det skal være et krav, at aftalerne med finansielle virksomheder om brug af ordningen indeholder bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan efter forslaget omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal efter forslaget fastsættes i overensstemmelse med lov

om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

I de aftaler, som vil blive indgået mellem SKAT og de enkelte finansielle virksomheder, vil der indgå bestemmelser om, at den finansielle virksomhed skal overholde persondatalovgivningen og Datatilsynets vejledninger, anvisninger m.v., og at aftalen vil blive ophævet ved manglende overholdelse af disse.

3.7. Tiltag som gennemføres administrativt

For at sikre færre fejl og ændringer i forbindelse med selvangivelsen og bidrage til finansieringen af aftalen om en skattereform fra juni 2012 gennemføres enkelte initiativer, der ikke kræver lovændring. Der er således ikke tale om ændringer, der er indeholdt i de lovændringer, der stilles i dette lovforslag. De omtales dog i dette lovforslag, da initiativerne vedrører indberetningspligt og anvendelsen af de indberettede oplysninger og indgår i de tiltag, som skal sikre det tilsigtede provenu til finansiering af skattereformaftalen fra 2012.

Initiativerne vil blive gennemført i forbindelse med årsopgørelsen vedrørende indkomståret 2016. Nogle initiativer vil blive testet inden for at samle erfaringer inden fuld implementering.

Initiativerne er følgende:

3.7.1. Fortryk af gevinster og tab på strukturerede obligationer og indlån

Formålet med initiativet er at gøre det muligt for SKAT at fortrykke flere oplysninger på årsopgørelsen baseret på indberetninger modtaget fra den finansielle sektor. Erfaringsmæssigt er oplysningerne fra tredjepart som oftest mere korrekte end de selvangivne oplysninger. Årsagen hertil skal bl.a. ses i lyset af områdets kompleksitet. Fortryk af flere oplysninger kan i væsentlig grad bidrage til at skabe flere korrekte årsopgørelser og dermed mindske skattegabet.

Det bemærkes, at initiativet vedrører strukturerede produkter, hvilket betyder, at alene obligationer og indlån er omfattet af ændringen.

3.7.2. Udbytteskat indeholdt i udlandet

Formålet med dette initiativ er, at der skal ske indberetning af den faktiske indeholdte udenlandske udbytteskat. Indberetning herom skal foretages af de finansielle virksomheder. Initiativet skal sikre, at der er samme pligt til at indberette oplysninger vedrørende udbytteskat for udenlandske som for danske aktier.

Der er således tale om en udvidelse af den eksisterende indberetningspligt, således at også udbytteskat af udenlandske aktier og investeringsbeviser omfattes af indberetningspligten.

Initiativet udspringer af et ønske om at ensarte reglerne for danske og udenlandske aktier og investeringsbeviser. Derudover vil initiativet give SKAT øget mulighed for at foretage fortryk af den udbytteskat, Danmark giver lempelse for på årsopgørelsen.

Fra og med indkomståret 2014 skal der ske indberetning af den faktiske indeholdte udbytteskat vedrørende danske aktier og investeringsbeviser. Der er således tale om en regelharmonisering.

3.7.3. Identitet af konto- eller depotindehavere

Formålet med dette initiativ er at foretage en ændring af bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, således at der bliver pligt til at foretage indberetning om identiteten af samtlige ejere, når der er tale om dispositioner på et depot – f.eks. ved tilskrivning af renter, udbytter, køb, salg, indfrielse og beholdninger m.v. Indberetningspligten vil omfatte de situationer, hvor der er tale om et depot med mere end én ejer. Indberetninger herom skal foretages af de finansielle virksomheder.

Indberetning af sådanne oplysninger vil have betydning for SKATs muligheder for at opsætte adviser og eventuelt at kunne foretage fortryk vedrørende værdipapirer på årsopgørelsen. Formålet med initiativet er således at forbedre datakvaliteten til brug for skatteberegningen og dannelsen af årsopgørelsen for såvel personer som selskaber.

Det vurderes i øvrigt, at initiativet vil have en positiv effekt på efterretteligheden, idet medindehavere af en konto eller et depot, SKAT ikke har kendskab til, reelt har mulighed for ikke at selvangive deres andel af renter og udbytter m.v. vedrørende kontoen eller depotet.

Som reglerne er i dag, modtager SKAT ikke oplysning om identiteten af samtlige ejere, når der er tale om et depot med mere end én ejer.

Med dette initiativ bliver der fra og med indkomståret 2016 pligt til at foretage indberetning om alle handler med værdipapirer samt ultimobeholdninger m.v. af aktier, investeringsbeviser, obligationer og finansielle instrumenter. Der vil dog blive fastsat en overgangsordning for allerede eksisterende depoter for så vidt angår indberetning af identifikationsoplysninger.

Det bemærkes, at initiativet ikke ændrer på kredsen af indberetningspligtige.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Det samlede provenu

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og den gang Socialistisk Folkeparti),

Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 22. juni 2012 aftale om en skattereform med henblik på at skabe ny vækst og flere job.

Som led i aftalen gennemførtes en række initiativer vedrørende øget efterrettelighed, som skulle bidrage til at finansiere skattereformen.

To af initiativerne krævede yderligere analyse og modning, hvorfor det blev aftalt at fremsætte lovforslag om disse to initiativer i folketingsåret 2012-13. Det drejer sig om initiativerne vedrørende udvidet tredjepartsindberetning af finansielle produkter og indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten.

Nærmere analyser viste, at det ikke er muligt i praksis at implementere initiativet vedrørende indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten. Til erstatning for dette initiativ foreslås i stedet et initiativ vedrørende afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen, jf. punkt 4.2.

De provenumæssige konsekvenser af det nærværende lovforslag er sammenfattet i tabel 4.1. Efter tabellen gives en uddybende provenuvurdering af de enkelte elementer.

Samlet skønnes initiativerne vedrørende lovforslaget at indebære et varigt merprovenu på i alt 185 mio. kr. efter tilbageløb.

For kommune- og kirkeskatten medfører forslaget et årligt merprovenu på ca. 30 mio. kr.

Lovforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

For finansåret 2015 skønnes lovforslaget ikke at medføre provenumæssige ændringer.

Tabel 4.1. Samlede økonomiske konsekvenser af forslagets forskellige elementer

Mio. kr. (2015-niveau)	Varig virkning efter tilbageløb	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finansår 2015
Umiddelbar provenuvirkning:								-
Afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen (4.2)	115	150	150	150	150	150	150	0
Udvidet tredjepartsindberetning (4.3)	70	-	65	65	100	100	100	0
eSkatdata (4.4)	-	-	0	0	0	0	0	0
I alt	185	150	215	215	250	250	250	0

heraf kommuneandel	-	-	30	30	30	30	30	-
I alt efter tilbageløb	185	115	165	165	190	190	190	-
I alt tilbageløb og adfærd	185	115	165	165	190	190	90	-

4.2 Afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen

Til erstatning for finansieringselementet til 2012-skattereformen om indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten foreslås i stedet for, at selvstændigt erhvervsdrivende i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen giver SKAT oplysninger om årsregnskabet skyldige eller tilgodehavende moms til brug for SKATs kontrol af de selvstændigt erhvervsdrivendes angivelse af moms.

På baggrund af oplysningerne om momsdifferencer i compliance-undersøgelserne, der er belyst i punkt 2, vurderes det med nogen usikkerhed, at forslaget om, at selvstændigt erhvervsdrivende skal afgive oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms, vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 150 mio. kr. årligt og ca. 115 mio. kr. efter tilbageløb. Forslaget skønnes at indebære et varigt merprovenu på 115 mio. kr. efter tilbageløb. Der er ingen effekt for finansåret 2015.

Tabel 4.2. De økonomiske konsekvenser af forslag om afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen

Mio. kr. (2015-niveau)	Varig virkning	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finansår 2015
Umiddelbar provenuvirkning	150	150	150	150	150	150	150	0
Provenuvirkning efter tilbageløb	115	115	115	115	115	115	115	-
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	115	115	115	115	115	115	15	-

4.3 Udvidet indberetningspligt

Initiativet om udvidet tredjepartsindberetninger vedrørende finansielle produkter i dette lovforslag er et led i finansieringen af aftalen om 2012-skattereformen. Initiativet krævede dog nærmere analyse og modning, hvorfor forslaget først skulle fremsættes i folketingsåret 2012-13. Samtidig var det en del af aftalen, at de nærmere tiltag skulle drøftes med branchen. Fremsættelsen af forslaget er senere blevet udskudt yderligere.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke initiativer, der er medtaget i dette lovforslag, er foretaget efter drøftelser med branchen. Ifølge branchen vil det være muligt at foretage indberetning

fra og med indkomståret 2016. Efter test og behandling af de første indberetninger vil SKAT have mulighed for at foretage fortryk på selvangivelserne med virkning fra indkomståret 2018. Der er mulighed for, at indberetningerne vedrørende 2016 og 2017 kan indgå i det almindelige kontrolarbejde, men en evt. effekt heraf indgår ikke eksplicit i de følgende provenuvurderinger.

Med lovforslaget foreslås en række lovændringer og initiativer til at øge efterretteligheden.

Forslagene vedrørende erklærings- og indberetningsregler for konti og pensionsordninger i udlandet (3.1), indberetning af modtagere af renter af virksomheds-gæld (3.5) samt initiativet om indberetning af udbytter i udlandet (3.7.2) skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Det vurderes, at forslagene om indberetning af køb og salg af aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked (3.3), selskabers erhvervelse af egne aktier (3.4) samt initiativerne om fortryk af gevinst og tab på strukturerede obligationer og indlån (3.7.1) og identiteten af konto- og dephaver (3.7.3) i nogen grad vil medføre et merprovenu fra aktie- og kapitalindkomstområdet.

Med udgangspunkt i oplysningerne om skattegebet for aktie- og kapitalindkomst i compliance-undersøgelserne for borgere og indsatsprojekter på området vurderes det med betydelig usikkerhed, at disse forslag vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 65 mio. kr. årligt vedrørende indkomstårene 2016 og 2017. Når forslagene er fuldt implementeret for fra og med 2018 forventes et årligt merprovenu på ca. 100 mio. kr. Efter tilbageløb forventes et merprovenu på ca. 50 mio. kr. årligt vedrørende 2016 og 2017, og et merprovenu efter tilbageløb omkring 75 mio. kr. fra indkomståret 2018 og frem.

Den varige virkning efter tilbageløb skønnes at udgøre ca. 70 mio. kr., jf. tabel 4.1. Der er ingen effekt for finansåret 2015, da merprovenuet først gang vil fremkomme i indkomståret 2016.

Lovforslaget forventes at sikre mere korrekte selvangivelser også for selskaber, men da selskaber i vidt omfang allerede får revideret deres regnskaber, forventes et evt. merprovenu alt andet lige at være begrænset.

Tabel 4.3. De økonomiske konsekvenser af forslag om udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter

Mio. kr. (2015-niveau)	Varig virkning	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finansår 2015
Umiddelbar provenuvirkning	95	-	65	65	100	100	100	0

om moms i forbindelse med selvangivelsen											
Udvidet tredjepartsberetning vedrørende finansielle produkter	70	-	-	-	50	50	75	75	75	75	75
Ikke opnået forventet provenu efter tilbageløb i L 199	-160	-	-160	-115	-160	-160	-160	-160	-160	-160	-160
heraf:											
Udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter	-65	-	-65	-65	-65	-65	-65	-65	-65	-65	-65
Indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter	-95	-	-95	-95	-95	-95	-95	-95	-95	-95	-95
Forskel	25	0	-160	-45	5	5	30	30	30	30	30

Anm: I lyset af den usikkerhed, der er forbundet med skønnene er provenuerne fra skattereformen (L 199) i sammenligningen i tabellen ikke opregnet til 2015-niveau.

Som nævnt skønnes forslaget om udvidet tredjepartsindberetning med betydelig usikkerhed at medføre et umiddelbart merprovener mellem ca. 65-100 mio. kr. årligt og ca. 50-75 mio. kr. efter tilbageløb. Merprovenuet vil første gang fremkomme i indkomståret 2016, jf. tabel 4.4.

I 2012-skattereformen (L 199) var det forventningen, at forslaget om udvidet tredjepartsindberetning ville få virkning fra indkomståret 2014. Til trods for udskydelsen af virkningstidspunktet med nærværende lovforslag skønnes forslaget om udvidet tredjepartsindberetning – efter nærmere analyse og udarbejdelse af de konkrete delelementer – med en lidt anden tidsprofil at medføre et varigt merprovener efter tilbageløb på ca. 75 mio. kr. årligt. Det forventede provener i 2012-skattereformen anses således med nærværende lovforslag at være dækket fuldt ind.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsomkostninger på i alt 38,5 mio. kr., heraf 30,0 mio. kr. til it-tilretninger. De samlede løbende årlige merudgifter skønnes at udgøre i alt 2,2 mio. kr., heraf 1,0 mio. kr. til it-drift. Nedenfor er udgifterne specificeret på de enkelte forslag.

Forslagene om udvidet tredjepartsindberetning skønnes at ville medføre engangsomkostninger på i alt 31,7 mio. kr. Udgifterne er fordelt med ca. 25,0 mio. kr. til it-tilretninger og et ressourcetræk på 8 årsværk svarende til 6,7 mio. kr., hvortil kommer løbende årlige udgifter på 1,0 mio. kr.

Forslaget om afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen skønnes at indebære udgifter til systemændringer på ca. 4,5 mio. kr. Udgiften modsvarer dermed bortfaldet af skattereformens forslag om indsats mod erhvervsdrivendes fradrag for private udgifter i erhvervsindkomsten. Hertil kommer engangsudgifter til 3 årsværk til indfasning, svarende til 1,8 mio. kr., samt et løbende årligt ressourcetræk fra 2016 på 2 årsværk, svarende til 1,2 mio. kr.

Gennemførelse af forslaget om indberetningspligt vedrørende modtagere af private renter, hvor den eksisterende manuelle løsning omlægges til en automatisk løsning, skønnes at medføre udgifter på 0,5 mio. kr. til it-tilretninger.

Forslaget vedrørende adgang til at modtage data fra SKAT efter samtykke fra deres kunder skønnes ikke at medføre engangsudgifter eller øgede løbende udgifter, da der er tale om, at anvendelsen af data udvides.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Med forslaget om afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen får selvstændigt erhvervsdrivende større fokus på korrekt angivelse af moms og dermed en mere korrekt afregning af moms til SKAT.

Forslaget om udvidet tredjepartsindberetning forventes at øge fokus på området og derved sikre en mere korrekt indberetning vedrørende finansielle produkter.

Forslaget om videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder har ingen provenumæssige konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Selvstændigt erhvervsdrivende, som er registreret med momspligtige forhold, skal med forslaget give oplysning om størrelsen af moms fra årsregnskabet i forbindelse med selvangivelsen. Oplysningen skal angives med ét tal; ”0 kr.” (hverken overskydende eller skyldig moms), ”+...kr.” (overskydende moms) eller ”-...kr.” (skyldig moms).

For de ca. 289.000 selvstændige erhvervsdrivende, der forventes at skulle selvangive momsoplysningen, vil forslaget betyde en begrænset administrativ merbyrde til indtastning i TastSelv.

Det er blevet muligt at systemoverføre selvangivelsesoplysninger til SKAT, og erhvervsdrivende, der udnytter denne mulighed, oplever ikke en administrativ merbyrde ved at overføre momsoplysningen sammen med de øvrige regnskabsoplysninger, da overførslen vil ske automatisk. Systemoverførslen af selvangivelsesoplysninger forventes at få gradvist større tilslutning og på sigt komme til at omfatte mindst halvdelen af de erhvervsdrivende med momspligtige forhold. For disse erhvervsdrivende vil den begrænsede administrative merbyrde dermed falde bort.

For de godt 133.000 selvstændigt erhvervsdrivende, som hverken skal indsende skatteregnskab sammen med selvangivelsen eller give supplerende tal fra regnskabet i selvangivelsen, vil forslaget betyde et begrænset administrativt merarbejde.

Samlet skønnes forslaget kun at pålægge de erhvervsdrivende begrænsede løbende administrative byrder.

Selvstændigt erhvervsdrivende med gæld til långivere, som ikke er indberetningspligtige vedrørende renterne til SKAT, vil opnå en administrativ lettelse. De undgår således at skulle meddele SKAT oplysninger om identiteten af disse långivere.

Forslaget vedrørende udvidet indberetningspligt vil som udgangspunkt medføre omstillingsbyrder for erhvervslivet. Årsagen hertil er, at der skal foretages systemtilretninger og ændringer af de administrative processer i de virksomheder, der er omfattet af lovforslaget, for at de fremadrettet vil kunne opfylde de foreslåede indberetningspligter.

Det vurderes dog, at de løbende byrder vil være af begrænset omfang, da de finansielle virksomheder i høj grad vil automatisere de processer, der skal gennemføres for at opfylde de foreslåede indberetningspligter.

Lovforslaget vedrørende videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes at ville have positive administrative konsekvenser for den finansielle sektor, idet den digitale indhentelse af oplysninger til brug for opfyldelse af rådgivningsforpligtelsen vil være ressourcebesparende i forhold til en analog indhentelse af de tilsvarende oplysninger fra kunden. Tilsvarende vil indhentelse af oplysninger i digital form være mindre ressourcekrævende end analog indhentelse, når bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. medfører, at der skal indhentes opdaterede kundeoplysninger.

Da oplysningerne efter ordningen modtages digitalt, vil eventuelle fejlindtastninger i forbindelse med registrering af oplysninger i dokumenter på papir modtaget fra kunderne i de finansielle virksomheder kunne undgås. Det vil øge kvaliteten af de registrerede kundeoplysninger.

Desuden understøtter forslaget mulighederne for digitalisering, hvilket vil have positive administrative konsekvenser for den finansielle sektor.

Hvis de finansielle virksomheder som forventet benytter ordningen, kan ordningen mere end opveje byrderne ved den foreslåede øgede indberetningspligt. Forslagene om udvidet indberetningspligt og videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes dermed samlet set at udgøre en nettolettelse for de finansielle virksomheder.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vedrørende afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen og udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter har ingen

administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede til brug for rådgivning vil kunne medføre administrative lettelse for borgerne i forbindelse med situationer, hvor borgeren ønsker rådgivning uden, at der er tale om en konkret kreditgivningssituation. Borgeren kan afgive et digitalt samtykke til, at de data, som der er behov for til brug for rådgivningen, overføres til virksomheden til brug for rådgivningen. Herved skal borgeren ikke længere udskrive eller kopiere og sende de data, som virksomheden skal bruge som forudsætning for at kunne yde rådgivning på et fyldestgørende grundlag.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet, AERådet, ATP, Borger- og Retssikkerhedschefen, Børsmæglerforeningen, Cepos, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Center for kvalitet i Erhvervsreguleringen, Finansrådet, FSR – danske revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, Investeringsfundsbranchen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Videncentret for Landbrug.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Samlet skønnes lovforslaget at indebære et varigt merprovenu på ca. 185 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Merprovenuet erstatter et manglende provenu fra elementerne i 2012-skattefor- men, der hermed anses at være dækket fuldt ind.	Ingen
Administrative	Ingen	Forslaget skønnes for SKAT

konsekvenser for det offentlige		at medføre engangsomkostninger på 38,5 mio. kr. og løbende årlige driftsomkostninger på 2,2 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget har ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslagene om udvidet indberetningspligt og videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes samlet set at udgøre en nettolettelse for de finansielle virksomheder.	Forslaget om erhvervsdrivendes momsoplysninger forventes samlet set at have begrænsede løbende administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede til brug for rådgivning vil kunne medføre administrative lettelser for borgerne.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter forslaget skal ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser, herunder til at svare moms, i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen give SKAT oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for selvangivelsen af indkomsten fra virksomheden.

Det fremgår af bestemmelsen, at oplysningen om skyldig eller tilgodehavende moms fra regnskabet gives til brug for afgiftskontrollen (momskontrollen). Selv om oplysningen om moms afgives i forbindelse med selvangivelsen samtidig med oplysninger til brug for skattekontrollen, er det fundet hensigtsmæssigt, at regnskabsoplysningen om moms, som har samme karakter som de supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, afgives samtidig med disse til SKAT.

Med udtrykket ”ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser” forstås selvstændigt erhvervsdrivende. Det kan være enkeltmandsvirksomheder, deltagerne i interessentskaber og partsrederier. Det er ikke afgørende, om ejeren driver virksomheden alene, eller om ejeren har ansatte i virksomheden.

Med kravet om, at den selvstændigt erhvervsdrivende skal have forpligtelse til at svare moms, bliver der sammenfald i kredsen af de selvstændigt erhvervsdrivende, der skal selvangive virksomhedens resultat, og som skal svare skat. Eksempelvis falder kommanditister og deltagere i personselskaber uden for ordningen, da de ganske vist skal selvangive deres del af virksomhedens resultat, men de hæfter ikke personligt for betaling af virksomhedens moms.

I bestemmelsen henvises der til skattekontrollovens §§ 1 og 4.

Skattekontrollovens § 1 foreskriver den generelle selvangivelsespligt. Efter bestemmelsen skal enhver, der er skattepligtig her til landet, over for SKAT årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig.

Skattekontrollovens § 4 foreskriver selvangivelsesfristen. Efter bestemmelsen skal fysiske personer herunder selvstændigt erhvervsdrivende som udgangspunkt selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag. SKAT kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Er den selvstændigt erhvervsdrivende ikke selvangivelsespligtig her til landet, men er momspligtig, skal oplysningerne ikke gives. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en udenlandsk byggevirksomhed udfører opgaver på fast ejendom her i landet. Virksomheden er momspligtig til Danmark. Den er imidlertid ikke nødvendigvis skatte- og selvangivelsespligtig - det kræver et fast driftssted her i landet.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under pkt. 3.1.1. er kredsen af momspligtige og selvangivelsespligtige selvstændigt erhvervsdrivende undergivet kravet om henholdsvis digital angivelse af moms og afgivelse af selvangivelse.

Hensigten med forslaget er, at den selvstændigt erhvervsdrivende med registrerede momspligtige forhold i sin selvangivelse på SKATs hjemmeside skal give beløbsmæssig oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms ifølge det regnskab, som udarbejdes for det regnskabsår, som ligger til grund for selvangivelsen. Den erhvervsdrivende angiver oplysningen med ét tal; ”0 kr.” (hverken overskydende eller skyldig moms), ”+...kr.” (overskydende moms) eller ”-...kr.” (skyldig moms). Er oplysningerne ikke givet, når selvangivelsen ønskes afgivet, gøres den erhvervsdrivende automatisk opmærksom på, at oplysningerne mangler at blive givet.

I vejledningen til selvangivelsen vil der blive gjort opmærksom på, at oplysningen afgives til brug for afgiftskontrollen efter momslovens § 78 A.

Selvangivelsen i TastSelv åbnes i marts i året efter indkomstårets udløb og lukkes ved selvangivelsesfristens udløb 30. juni samme år. I det tidsrum er det forventningen, at den erhvervsdrivende får sit årsregnskab på plads. Da de fleste selvstændigt erhvervsdrivende alligevel skal bruge oplysninger fra regnskabet til at give supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, findes det hensigtsmæssigt, at den erhvervsdrivende giver oplysningen om moms fra regnskabet til SKAT samtidig med afgivelse af de supplerende regnskabsoplysninger til selvangivelsen.

Den oplysning, den selvstændigt erhvervsdrivende giver i selvangivelsen, vil i SKATs systemer blive sammenholdt med den erhvervsdrivendes momsmellemværende med SKAT ifølge de momsangivelsesdata, vedkommende har givet til SKAT.

Konstateres en difference mellem momsangivelserne og oplysningen afgivet i forbindelse med selvangivelsen, vil der blive dannet et advis, som tilgår den selvstændigt erhvervsdrivende om den konstaterede difference, når den erhvervsdrivende næste gang skal angive moms i Tast Selv Erhverv. Adviset vil oplyse den pågældende om, at SKAT har konstateret en difference mellem moms i årsregnskabet og den erhvervsdrivendes momsangivelser. Adviset vil endvidere indeholde en opfordring til den erhvervsdrivende om at undersøge forholdet og foretage nødvendige rettelser i Tast Selv Erhverv.

Vurderingen er, at momsdifferencer i overvejende grad er resultat af ændringer, der foretages i forbindelse med udarbejdelsen af årsregnskabet, og som den erhvervsdrivende derefter skal rette. Adviset kan hjælpe den erhvervsdrivende med at huske dette.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås at udvide hjemlen til, at SKAT kan sende oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, til finansielle virksomheder.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder

(god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr. 8.

Endvidere skal adgangen være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen indebærer en adgang til oplysninger om indtægter, fradrag, betalte foreløbige skatter m.v., som har dannet grundlaget for den seneste årsopgørelse. På grund af den tekniske indretning af SKATs registre vil det være nødvendigt at give adgang til oplysninger, som gør de finansielle virksomheder i stand til at beregne årsopgørelsesoplysninger svarende til borgerens seneste årsopgørelse. Der vil dog ikke kunne gives adgang til de detaljerede data, som ligger til grund for de opsummerede beløb på de enkelte rubrikker, som fremgår af årsopgørelsen, men alene til opsummerede data.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til oplysninger, som har udgjort grundlaget for den seneste årsopgørelse på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne overføres kun én gang og vil alene kunne blive benyttet til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en senere opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videregiver oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås, at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videregivelse af oplysninger i indkomstregisteret til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 3

Det foreslås med indsættelsen af § 7 E i skattekontrolloven at indføre en pligt til indberetning af erhvervelse af aktier for selskaber, der foretager opkøb af egne aktier. Hvis erhvervelsen sker via en, der som led i sin virksomhed formidler handel med aktier m.v., er erhvervelsen omfattet af skattekontrollovens § 10, stk. 4, som dette stykke foreslås ændret ved dette lovforslags § 2, nr. 5-7, og selskabet vil derfor ikke have indberetningspligt i disse tilfælde.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter skattekontrollovens § 7 L, stk. 1, er der pligt for låntagere, som er personer, til at oplyse identiteten af långiveren over for SKAT, når der er tale om forrentede lån. De personer, der som låntagere skal afgive disse oplysninger til identifikation af långiver, er fuldt skattepligtige personer efter kildeskattelovens § 1, samt begrænset skattepligtige personer efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4 (fast driftssted), og nr. 5 (ejer af fast ejendom i Danmark m.v.) samt kildeskattelovens § 5 A (grænsegængere).

Oplysningspligten gælder, uanset om gælden er af privat karakter eller virksomhedsrelateret for låntageren.

Det foreslås at undtage låntagere for oplysningspligten, når der er tale om renter, der fradrages ved opgørelsen af en persons indkomst ved selvstændig erhvervsaktivitet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5-9

Modtages der som led i virksomhed aktier m.v. i depot til forvaltning, skal denne virksomhed hvert år foretage indberetning til SKAT om de i det forudgående kalenderår deponerede aktier m.v., såfremt deponeringen er foretaget for en person.

Det foreslås, at denne indberetningspligt fremover også skal omfatte aktier m.v. deponeret af selskaber.

Omfanget og indholdet af oplysninger vedrørende deponerede aktier m.v. ændres ikke. Hensigten med forslaget er alene, at der fremover skal indberettes samme oplysninger vedrørende selskabers deponering af aktier m.v., som i dag indberettes for personers deponering af aktier m.v.

Samtidig foreslås det at ændre på reglerne for køb og salg af aktier m.v. Det foreslås således at udvide indberetningspligten, så den dels kommer til at omfatte køb og salg af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, dels kommer til at omfatte køb og salg foretaget af selskaber m.v.

I forbindelse med udvidelse af indberetningerne vedrørende deponerede aktier m.v. samt køb og salg af aktier m.v. med selskabers beholdninger, køb og salg foreslås det at ændre bestemmelsen om afgivelse af identifikationsoplysninger til ud over cpr-nummer også at omfatte cvr-nummer, afhængigt af om ejeren, køberen eller sælgeren er en person eller et selskab.

Til nr. 10-25

Efter de gældende regler skal den, der ejer en konto i udlandet, og den, der besidder en pensionsordning i udlandet omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A og anden livs- og pensionsforsikring, indsende en erklæring, som blandt andet indeholder oplysninger til identifikation m.v. af kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen.

Ved erhvervelse af en konto, et indskudsbevis eller ved tegning af en pensionsordning i udlandet eller ved indtræden af skattepligt her til landet skal ejeren indsende en erklæring. Erklæringen indsendes ved erhvervelsen eller oprettelsen af kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen eller senest ét år efter indtræden i skattepligten, dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, skattepligten indtræder. For de ejere, der er indtrådt i skattepligten mindre end ét år forud for udløbet af selvangivelsesfristen for det pågældende år, vil fristen blive afkortet.

Reglerne om indholdet af erklæringen foreslås justeret.

Efter de gældende regler skal kontoen eller ordningen identificeres. Det foreslås, at det desuden skal oplyses, om ejeren er eneejer eller blot ejer en andel af kontoen, indskudsbeviset eller ordningen.

Erklæringen skal efter de gældende regler indeholde oplysninger om ejerens navn og adresse m.v., kontoførerens navn og adresse samt oplysninger, der kan identificere kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen. For indskudsbeviser skal tillige oplyses om bevisets pålydende værdi. For pensionsordninger skal tillige oplyses størrelsen af de aftalte præmier eller bidrag, pensionsydelsen, indbetalingsperiodens længde og udbetalingstidspunktet.

Det foreslås, at erklæringen herudover skal indeholde oplysning om, hvorvidt ejeren er eneejer eller ejer en andel af kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen.

Det foreslås endvidere, at erklæringen skal indeholde oplysninger om tidspunktet for oprettelsen af kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen (herunder tidspunktet for erhvervelse af allerede eksisterende konti, indskudsbeviser eller pensionsordninger eller en andel heraf), eller for indtræden af skattepligt til Danmark af kontoen eller indskudsbeviset eller af fuld skattepligt til Danmark, for så vidt angår erklæringer vedrørende pensionsordninger.

Efter de gældende regler skal erklæringen være vedlagt en erklæring fra det kontoførende udenlandske pengeinstitut eller det udenlandske pensionsselskab om, at det udenlandske selskab påtager sig årligt at indberette visse oplysninger om kontoen, indskudsbeviset eller ordningen.

Efter de gældende regler kan det udenlandske selskab fritages for at fremsende de omtalte erklæringer. Fritagelsen er dog betinget af, at ejeren selv indsender en erklæring indeholdende de ønskede oplysninger bilagt dokumentation for oplysningernes rigtighed.

Det foreslås at ændre reglerne for årlig indberetning af oplysninger om konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet. Det foreslås, at der skal være frivilligt, om indberetningen foretages af ejeren eller det udenlandske pengeinstitut eller selskab.

Efter forslaget påhviler pligten til at indsende oplysningerne som udgangspunkt ejeren. Oplysningerne skal indsendes inden udløbet af selvangivelsesfristen. Hvis ejeren ønsker det, og det udenlandske pengeinstitut eller selskab tilbyder en sådan service, kan pengeinstituttet eller selskabet indberette oplysningerne i stedet for ejeren. Hvis pengeinstituttet eller selskabet påtager sig denne opgave, skal vedkommende afgive en erklæring herom.

Erklæringen skal indsendes til SKAT. For at erklæringen kan få virkning for indberetningen for et kalenderår, skal den være indsendt inden dette kalenderårs udløb. Hvis den indsendes senere, skal ejeren foretage indberetning for det pågældende kalenderår, og erklæringen fra pengeinstituttet eller selskabet får da først virkning fra og med det efterfølgende kalenderår. Som i dag indeholder forslaget regler om, at SKAT kan pålægge ejeren at afvikle kontoen, afhænde indskudsbeviset eller bringe pensionsordningen til ophør, hvis det udenlandske pengeinstitut eller selskab ikke indberetter, selv om vedkommende har erklæret at ville dette. Da indberetningen fra pengeinstituttet eller selskabet imidlertid gøres frivillig, foreslås det dog, at der ikke kan gives pålæg om afvikling, afhændelse eller ophør, hvis ejeren inden udløbet af selvangivelsesfristen indsender de manglende oplysninger.

Det foreslås, at reglerne om de oplysninger, der skal afgives, justeres på følgende punkter:

Efter de gældende regler skal der, for så vidt angår konti og indskudsbeviser, indberettes oplysninger om størrelsen af ydede renter eller godskrevne renter, dato for rentetilskrivning, størrelsen af indestående beløb ved årets udgang, for så vidt angår pensionsordninger indberettes oplysninger om ordningens indestående ved indkomstårets udgang, årets udbetalinger fra ordningen og årets afkast af ordningen. Der foreslås ingen ændringer heraf.

Det foreslås, at der fremover tillige skal indberettes identifikationsoplysninger om ejeren og det udenlandske pengeinstitut eller selskab, identifikationsoplysninger vedrørende kontoen, indskudsbeviset eller pensionsordningen samt oplysning om kontoen eller indskudsbevisets ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette henholdsvis oplysning om pensionsordningens ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette.

Endelig foreslås det, at skatteministeren gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler om erklæringerne og om indberetning og indsendelse af oplysningerne om de udenlandske konti, indskudsbeviser og pensionsordninger. Den foreslåede bemyndigelse er tænkt udnyttet til at fastsætte nærmere regler om erklæringer og indberetninger i standardiseret form, herunder at erklæringerne og indberetningerne skal indgives elektronisk.

Hensigten med forslaget er at etablere en TastSelv-løsning så de indberetningspligtige får mulighed for at erklære sig og indberette digitalt. I den forbindelse foreslås det at fjerne ejerens pligt til at vedlægge de indsendte oplysninger dokumentation for, at oplysningerne er rigtige. En sådan ordning kan ikke håndteres digitalt.

Forslaget sikrer derudover, at der sker en regelharmonisering og en procesforenkling i forbindelse med afgivelse af erklæringer vedrørende konti, indskudsbeviser og pensionsordninger oprettet i udlandet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 8 F kan den personkreds, der er indberetningspligtige vedrørende identiteten af lån hos en ikke-indberetningspligtig långiver, kun fradrage renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis låntager har afgivet oplysninger om identiteten af långiver efter skattekontrollovens § 7 L, stk. 1.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres som følge af den foreslåede begrænsning af kredsen af indberetningspligtige efter skattekontrollovens § 7 L, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, så der fortsat vil være overensstemmelse mellem personkredsen omfattet af ligningslovens § 8 F og skattekontrollovens § 7 L, stk. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås at udvide hjemlen til, at SKAT kan sende oplysninger i indkomstregisteret til finansielle virksomheder.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2013 om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr.

8.

Adgangen skal være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger, dvs. til oplysninger indberettet til indkomstregisteret vedrørende de seneste tre måneder forud for samtykkets datering. Oplysningerne overføres kun én gang og vil alene kunne benyttes til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en senere opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videresender oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at SKAT kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videresendelse af oplysninger i indkomstregisteret til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås at udvide hjemlen til, at SKAT kan sende finansielle virksomheder oplysninger om gæld, der inddrives af SKAT.

Efter de gældende regler omfatter hjemlen alene oplysninger, som er nødvendige for konkrete kreditgivningssituationer. Det foreslås, at hjemlen udvides på følgende punkter:

Det foreslås for det første, at finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. Disse regler er i dag fastsat i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder (god skik-bekendtgørelsen).

Det foreslås for det andet, at finansielle virksomheder kan få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af SKAT, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne i disse situationer forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Som efter de gældende regler foreslås det, at det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger fra SKAT til de finansielle virksomheder, at den registrerede har samtykket til videregivelsen, og at samtykket opfylder kravene til samtykke efter persondatalovens § 3, nr. 8.

Adgangen skal være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen til oplysninger om gæld kan omfatte oplysninger om de enkelte restancer, men den kan ikke omfatte oplysninger om, hvem der er fordringshaver, eller hvad restancen vedrører. Det kan således ikke oplyses, om det f.eks. er SKAT eller politiet, der er fordringshaver, eller om der er tale om en restskat eller en bøde. Disse oplysninger er ikke nødvendige i forbindelse med de finansielle virksomheders brug i forbindelse med kunderådgivning eller opdatering af kundeoplysninger.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til

oplysninger om gæld, der er registreret hos SKAT på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne overføres kun én gang og må alene benyttes til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person i forbindelse med en ny kreditgivnings- eller rådgivningssituation eller en ny opdatering af kundeoplysninger, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende regler forudsætter adgangen til, at SKAT videresender oplysninger til finansielle virksomheder, at den finansielle virksomhed har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

I aftalerne om adgangen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det foreslås, at disse regler udvides, så de også gælder i forbindelse med videresendelse af oplysninger til brug for kunderådgivning og opdatering af kundeoplysninger, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Til § 6

Til stk. 1

Det foreslås, at forslagene vedrørende afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen i lovforslagets § 1, videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger i lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, og §§ 4 og 5, ændring af erklærings- og indberetningspligt for konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet i lovforslagets § 2, nr. 10-26, samt indberetning af modtagere af renter af virksomhedsgæld i lovforslagets § 2, nr. 4 og § 3 træder i kraft den 1. januar 2015.

Forslaget om videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder til brug for rådgivning og opdatering af kundeoplysninger i lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, og §§ 4 og 5 får herved virkning fra samme tidspunkt, dvs. 1. januar 2015.

Til stk. 2

Det foreslås, at forslagene om udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter i lovforslagets § 2, nr. 3 og 5-9, træder i kraft den 1. januar 2016.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslagene vedrørende afgivelse af regnskabsoplysninger om moms i forbindelse med selvangivelsen i lovforslagets § 1 og ændring af erklærings- og indberetningspligt for konti, indskudsbeviser og pensionsordninger i udlandet i lovforslagets § 2, nr. 10-26, får virkning fra indkomståret 2015.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslaget vedrørende udvidet tredjepartsindberetning vedrørende finansielle produkter i lovforslagets § 2, nr. 3 og 5-9, får virkning for indberetninger fra og med kalenderåret 2016. Dette virkningstidspunkt sikrer tid til at foretage de nødvendige systemmæssige og administrative tilretninger såvel i SKAT som i den finansielle sektor.

Automatisk beregning og fortryk på årsopgørelsen på grundlag af de nye oplysninger vil dog ikke kunne ske med virkning for 2016, da der skal være tid til at kvalitetssikre data, og dermed vil beregning og fortryk først kunne ske for 2018.

Til stk. 5

Det foreslås, at forslaget vedrørende indberetning af modtagere af renter af virksomhedsgæld i lovforslagets § 2, nr. 4, og § 3, får virkning fra indkomståret 2014.

Bilag

Bilag 1 – Andre bilag (EU-direktiver, forordninger, tekniske redegørelser)

Bilag 2 – Parallelttekster

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 2 i lov nr. 1637 af 26. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. Efter § 78 indsættes i kapitel 19:

”§ 78 A. Til brug for afgiftskontrollen skal ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser herunder til at svare moms i forbindelse med afgivelse af selvangivelsen, jf. skattekontrollovens §§ 1 og 4, give told- og skatteforvaltningen oplysning om skyldig eller tilgodehavende moms ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for selvangivelsen af indkomsten fra virksomheden.”

§ 2

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, § 3 i lov nr. 926 af 8. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 foretages følgende ændringer:

1. I § 1 B indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 2, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som

er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 1 B.

Stk.2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

2. I § 1 B, stk. 2, 1. pkt. der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

3. Efter § 7 D indsættes:

”§ 7 E. Selskaber m.v., der erhverver egne aktier, skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om de i det forudgående kalenderår erhvervede egne aktier m.v. med angivelse af identitet, antal, anskaffelsestidspunkt og anskaffelsessum for aktierne, og sælgers identitet m.v. Indberetningen skal dog ikke foretages, hvis afståelsen er omfattet af indberetningspligten efter skattekontrollovens § 10, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for indberetningen, herunder lempe indberetningspligten.”

4. I § 7 L, stk. 1, udgår ”4 eller”, og efter ”denne lov” indsættes: ”, og medmindre renterne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed”.

§ 7 L. En person, som er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 5 A, skal over for told- og skatteforvaltningen oplyse om identiteten af långivere af lån, hvoraf personen betaler renter, medmindre lånet er omfattet af indberetningspligt efter andre bestemmelser i denne lov.

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 3 A, stk. 1-4 og 6 og 7, § 6, stk. 1-3, § 6 A, stk. 2, § 6 B, §§ 7 F-7 H, § 7 K, §§ 8 A-8 G, § 8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 8 X, stk. 1, regler udstedt i medfør af § 8 Å, stk. 1-3, § 10, § 10 A, stk. 1-3, § 10 B, stk. 1 og 2, § 10 E, stk. 1, § 11 A, stk. 4-6, § 11 B, stk. 4, 5 og 8, § 11 C, stk. 3-5, og § 11 D afgør told- og skatteforvaltningen, hvorvidt vedkommende er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

§ 10. Den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om de i det forudgående kalenderår deponerede aktier m.v., såfremt deponeringen er foretaget for en person.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Den, der som led i sin virksomhed formidler handel med aktier m.v., skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om erhvervelser og afståelser af aktier m.v. formidlet i det forudgående kalenderår, når erhvervelsen eller afståelsen er formidlet for en person. Indberetningspligten omfatter dog alene aktier m.v., der er optaget til handel på regulerede markeder. Indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten af aktien m.v. samt oplysninger om antallet af aktier m.v., anskaffelses- eller afståelsestidspunktet og anskaffelses- eller afståelsessummen for aktien m.v.

Stk. 5. Den, for hvem deponeringen er foretaget eller afståelsen formidlet, skal oplyse den indberetningspligtige om sin identitet, herunder om sit personnummer (CPR-nummer).

§ 11 A. Ved indeståender på konti i pengeinstitutter i udlandet skal betingelserne

5. I § 9, stk. 1, ændres ”§ 11 A, stk. 4-6” til: ”§ 11 A, stk. 4, 5 og 8”, og ”§ 11 C, stk. 3-5” ændres til: ”§ 11 C, stk. 2, 3 og 7”.

6. I § 10, stk. 1, udgår ”, såfremt deponeringen er foretaget for en person”,

7. I § 10, stk. 4, 1. pkt., udgår ”, når erhvervelsen eller afståelsen er formidlet for en person”.

8. I § 10, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 10, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Den, for hvem deponeringen er foretaget eller afståelsen formidlet, skal oplyse den indberetningspligtige om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer. eller cvr-nummer.”

10. I § 11 A, stk. 1, 1. pkt. ændres ” stk. 4 og 5” til: ”stk. 4-8”.

som nævnt i stk. 4 og 5, jf. stk. 2 og 3, opfyldes. Indskudsbeviser med en oprindelig løbetid på til og med et år udstedt af udenlandske pengeinstitutter betragtes som kontoindestående, såfremt der oprettes en konto hos udstederen, hvorpå bevisernes pålydende værdi, betaling af renter og indfrielsesprovenu bogføres. Ved indeståender på konti i udlandet hos andre end pengeinstitutter finder 1. og 2. pkt. tilsvarende anvendelse, men i disse tilfælde skal kontohaveren selv opfylde betingelsen som nævnt i stk. 5, nr. 2.

11. I § 11 A, stk. 1, 3. pkt., udgår ”, men i disse tilfælde skal kontohaveren selv opfylde betingelsen som nævnt i stk. 5, nr. 2”.

Stk. 2. Betingelserne i stk. 1 skal kun opfyldes af fysiske og juridiske personer, der er skattepligtige her til landet af de nævnte konti respektive indskudsbeviser eller afkast heraf. Betingelserne i stk. 1 skal dog ikke opfyldes af statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser, forsikringsselskaber, investeringsforeninger, værdipapirhandlere og kreditinstitutter. Skatteministeren kan efter omstændighederne helt eller delvis fritage yderligere persongrupper for at opfylde betingelserne i stk. 1. Betingelserne i stk. 5 skal ikke opfyldes af:

12. I § 11 A, stk. 2, 4. pkt., ændres ”stk. 5” til: ”stk. 5-8”.

- 1) Personer, der er SE-registrerede.
- 2) Danske statsborgere udsendt af den danske stat til tjeneste i udlandet samt de med sådanne borgere samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn, når de er fuldt skattepligtige her til landet, jf. kildeskattelovens § 1.
- 3) Personer, der har oprettet respektive erhvervet de i stk. 1 nævnte konti eller indskudsbeviser før den 1. oktober 1988.
- 4) Fysiske personer, som opretter konto hos pengeinstitutter i lande, hvis skattemyndigheder indsamler og automatisk videregiver oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger eller aftaler efter dette direktiv med lande og områder uden for EU.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ved kontoens oprettelse respektive ved erhvervelsen af indskudsbeviset eller senest et år efter indtræden af skattepligt her til landet af kontoen skal ejeren afgive en erklæring til told- og skatteforvaltningen om dispositionens foretagelse med oplysning om:

- 1) Ejers navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren ikke CPR-nr., men virksomhedsnummer (CVR-nr.), oplyses dette. Har ejeren heller ikke CVR-nr., men stamnummer som erhvervsdrivende (SE-nr.), oplyses dette. Har ejeren hverken CPR-nr., CVR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren er en fysisk person.
- 2) Kontoførerens navn og adresse.
- 3) Oplysninger til identifikation af kontoen respektive indskudsbeviset, herunder kontoens art og nummer respektive indskudsbevisets pålydende værdi og eventuelle nummer og lignende identifikation.

Stk.5. Den i stk. 4 nævnte erklæring skal være vedlagt:

- 1) Fuldmagt fra ejeren til told- og skatteforvaltningen til indseende i kontoen hos kontoføreren i udlandet.
- 2) Erklæring fra det udenlandske pengeinstitut, jf. dog stk. 1, 3. pkt., hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende følgende oplysninger vedrørende kontoen respektive indskudsbeviset det foregående kalenderår:
 - a) Størrelsen af ydede eller godskrevne renter.
 - b) Dato for rentetilskrivning.
 - c) Størrelsen af det indestående beløb ved årets udgang.

Stk.6. Indsendes indberetninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, ikke rettidigt til told- og skatteforvaltningen med de krævede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren at afvikle kontoen respektive afhænde indskudsbeviset.

13. I § 11 A, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter ”landet af kontoen”: ”, men dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, hvor skattepligten indtræder.”.

14. I § 11 A, stk. 4, nr. 3, ændres ”og eventuelle” til: ”, eventuelle”, og efter ”identifikation” indsættes: ”, og om ejeren er eneejer eller ejer en andel af kontoen eller indskudsbeviset”.

15. I § 11 A, stk. 4, indsættes som nr. 4:

”4) Tidspunktet for oprettelsen af kontoen eller erhvervelsen af indskudsbeviset eller indtræden i skattepligt her til landet af kontoen eller indskudsbeviset.”

16. § 11 A, stk. 5, nr. 2, affattes således:

”2) En eventuel erklæring fra det udenlandske pengeinstitut efter stk. 7.”

17. § 11 A, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 6. Medmindre ejeren inden udløbet af kalenderåret har indsendt en erklæring efter stk. 5, nr. 2, eller stk. 7 til told- og skatteforvaltningen, som dækker det pågældende kalenderår, skal ejeren inden udløbet af selvangivelsesfristen sende følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen om kontoen eller indskudsbeviset det forudgående kalenderår,

når kontoføringen sker i udlandet:

- 1) De oplysninger, der er nævnt i stk. 4, nr. 1 og 2, samt identifikation af kontoen eller indskudsbeviset.
- 2) Størrelsen af ydede eller godskrevne renter.
- 3) Dato for rentetilskrivning.
- 4) Størrelsen af det indestående beløb ved årets udgang.
- 5) Oplysning om kontoens eller indskudsbevisets ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette.

Stk. 7. Personer, der ikke kan fremskaffe den i stk. 5, nr. 2. nævnte erklæring fra det udenlandske pengeinstitut, kan blive fritaget herfor af told- og skatteforvaltningen, hvis særlige forhold begrundes, at kontoen bliver ført respektive indskudsbeviset ejet, og told- og skatteforvaltningen er bekendt med, at pengeinstitutter i det pågældende land ikke ønsker eller efter landets lovgivning ikke må påtage sig en indberetningsforpligtelse. Fritagelsen er betinget af, at ejeren sammen med den årlige selvangivelse indsender de i stk. 5, nr. 2, nævnte oplysninger bilagt dokumentation for oplysningernes rigtighed til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Ejeren kan undlade at indsende oplysninger efter stk. 6, hvis kontoføreren har erklæret at ville påtage sig at sende de oplysninger, der er nævnt i stk. 6, vedrørende kontoen eller indskudsbeviset for det foregående kalenderår af egen drift til told- og skatteforvaltningen hvert år inden den 1. februar.

Stk. 8. Indsender det udenlandske pengeinstitut på trods af erklæring herom ikke indberetninger efter stk. 7 rettidigt og med de krævede oplysninger til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren at afvikle kontoen, medmindre ejeren har indsendt oplysningerne inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 6.”

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

18. I § 11 A indsættes som stk. 10:

”Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om erklæringer efter stk. 4 og 5, afgivelse af oplysninger efter stk. 6 og indberetning efter stk. 7.”

§ 11 C. Ved besiddelse af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit II A og anden livs- og pensionsforsikring hos forsikringsselskaber m.v. i udlandet skal forsikringstageren m.v. opfylde betingelserne i stk. 3 og 4, jf. stk. 2. Dette gælder dog ikke pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens §§ 15 C eller 15 D samt begravnelsesforsikringer og lignende, der er baseret på, at afkastet stedse er negativt og

19. I § 11 C, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 3 og 4” til: ”stk. 3-7”.

at et års indbetalinger anvendes til samme års udbetalinger. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på den, der efter ejerens død i henhold til bestemmelserne i policen mv. er berettiget til udbetaling af forsikringen.

Stk. 2. ---

Stk.3. Ved tegning af en ordning som nævnt i stk. 1, 1. pkt., ved udløbet af perioden som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 15 D, stk. 1, eller ved indtræden af fuld skattepligt her til landet skal ejeren afgive en erklæring til told- og skatteforvaltningen om dispositionens foretagelse med oplysning om:

- 1)Ejeren navn, adresse og personnummer (CPR-nr.). Har ejeren ikke CPR-nr., men virksomhedsnummer (CVR-nr.), oplyses dette. Har ejeren heller ikke CVR-nr., men stamnummer som erhvervsdrivende (SE-nr.), oplyses dette. Har ejeren hverken CPR-nr., CVR-nr. eller SE-nr., oplyses fødselsdatoen, når ejeren er en fysisk person. Tilsvarende skal oplysning gives om eventuelt andre forsikrede eller begunstigede efter policen.
- 2)Selskabets navn og adresse.
- 3)Oplysninger til identifikation af ordningen, herunder oplysning om ordningens art samt policens litra og nummer eller lignende identifikation.
- 4)Størrelsen af de aftalte præmier eller bidrag, pensionsydelsen, indbetalingsperiodens længde og udbetalingstidspunktet.

Stk.4. Den i stk. 3 nævnte erklæring skal, når den tegnede ordning ikke omfattes af pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 4, og ordningen ikke er tegnet under omstændigheder som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 B, stk. 2, være vedlagt følgende:

- 1)Fuldmagt fra forsikringstageren m.v. til told- og skatteforvaltningen til indseende i ordningen i det udenlandske selskab.
- 2)Erklæring fra det udenlandske selskab, hvori det påtager sig hvert år af egen drift inden den 1. februar til told- og skatteforvaltningen at sende følgende oplysninger vedrørende ordningen det foregående kalenderår:

20. I § 11 C, stk. 3, ændres ”ved indtræden af fuld skattepligt her til landet” til: ”senest et år efter indtræden af fuld skattepligt her til landet, men dog inden udløbet af selvangivelsesfristen for det indkomstår, hvor den fulde skattepligt indtræder,”.

21. I § 11 C, stk. 3, nr. 3, 1. pkt., indsættes efter ”identifikation”: ”, og om ejeren er eneejer eller ejer af en andel af ordningen.”

22. I § 11 C, stk. 3, indsættes som nr. 5:

”Tidspunktet for ophævelse af ordningen eller indtræden af fuld skattepligt her til landet.”

23. § 11 C, stk. 4, nr. 2, affattes således:

”2) En eventuel erklæring fra det udenlandske selskab efter stk. 7.”

a) Ordningens indestående ved indkomstårets udgang.
b) Årets udbetalinger fra ordningen.
c) Årets afkast af ordningen opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5, medmindre selskabet i stedet sender oplysning om årets skattepligtige afkast opgjort som forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved årets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved årets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb, i hvilket tilfælde selskabet i stedet for oplysning om ordningens indestående ved indkomstårets udgang, jf. litra a, sender oplysning om kapitalværdien af ordningen ved indkomstårets udgang. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk.5. Indsender det udenlandske selskab ikke indberetning til told- og skatteforvaltningen rettidigt og med de krævede oplysninger, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsig ordningen.

24. § 11 C, stk. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 5. Medmindre ejeren inden udløbet af kalenderåret har indsendt en erklæring efter stk. 4, nr. 2, eller stk. 6 til told- og skatteforvaltningen, som dækker det pågældende kalenderår, skal ejeren inden udløbet af selvangivelsesfristen sende følgende oplysninger til told- og skatteforvaltningen om ordningen det forudgående kalenderår, når ordningen besiddes i udlandet:

- 1) De oplysninger, der er nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, samt identifikation af ordningen.
- 2) Ordningens indestående ved indkomstårets udgang.
- 3) Årets udbetalinger fra ordningen.
- 4) Årets afkast af ordningen opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3-5, medmindre selskabet i stedet sender oplysning om årets skattepligtige afkast opgjort som forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved årets udgang

med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved årets begyndelse med tillæg af indbetalinger i årets løb, i hvilket tilfælde selskabet i stedet for oplysning om ordningens indestående ved indkomstårets udgang, jf. nr. 2, sender oplysning om kapitalværdien af ordningen ved indkomstårets udgang. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

5) Oplysning om ordningens ophør eller overdragelse med angivelse af tidspunktet for dette.

Stk.6. Told- og skatteforvaltningen kan fritage for kravet efter stk. 4, nr. 2, hvis særlige forhold begrundes, at ordningen tegnes i udlandet, og told- og skatteforvaltningen er bekendt med, at selskaber i det pågældende land ikke ønsker eller efter landets lovgivning ikke må påtage sig en indberetningsforpligtelse. Fritagelsen er i givet fald betinget af, at ejeren sammen med den årlige selvangivelse indsender de i stk. 4, nr. 2, nævnte oplysninger bilagt dokumentation for oplysningernes rigtighed til told- og skatteforvaltningen.

Stk.7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for pensionsordninger i udenlandske pensionskasser og pensionsfonde og hos andre, der udbetaler pensioner.

Stk.7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse for pensionsordninger i udenlandske pensionskasser og pensionsfonde og hos andre, der udbetaler pensioner.

§ 13 A. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 11 A, stk. 1 eller 8, § 11 B, stk. 1, § 11 C, stk. 1, eller § 11 D,

Stk. 6. Ejeren kan undlade at indsende oplysninger efter stk. 5, hvis det udenlandske selskab har erklæret at ville påtage sig at sende de oplysninger, der er nævnt i stk. 5, vedrørende ordningen for det foregående kalenderår af egen drift til told- og skatteforvaltningen hvert år inden den 1. februar.

Stk. 7. Indsender det udenlandske selskab på trods af erklæring herom ikke indberetninger efter stk. 6 rettidigt og med de krævede oplysninger til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den eller dem, der råder over ordningen i forhold til selskabet, at opsiges ordningen, medmindre ejeren har indsendt oplysningerne inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 5.”

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

25. I § 11 C, stk. 7, som bliver stk. 8, ændres ”stk. 1-6” til: ”stk. 1-7”.

26. I § 13 A, stk. 1, 2. pkt., ændres “§ 11 A, stk. 6” til: “ § 11 A, stk. 8”, og ”§ 11 C, stk. 5”

straffes med bøde. Det samme gælder den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at efterkomme et påbud efter § 11 A, stk. 6, § 11 B, stk. 8, eller § 11 C, stk. 5.

ændres til: ” § 11 C, stk. 7”.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 336 af 2. april 2014, foretages følgende ændring:

§ 8 F. Personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 5 A, kan kun fradrage renter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis låntager har afgivet oplysninger om identiteten af långiver efter skattekontrollovens § 7 L, eller hvis lånet er indberetningspligtigt efter andre bestemmelser i skattekontrolloven.

1. I § 8 F ændres ”skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, § 2, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 5 A,” til: ”oplysningspligtige efter skattekontrollovens 7 L, stk. 1,”.

§4

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 7 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

§ 5

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

”Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Videregivelse af oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

2. I § 3 A, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt. ændres ”stk. 1” til: ”stk. 1-3”.

§ 6

Stk. 1. § 1, § 2, nr. 1, 2, 4 og 10-26 og §§ 3-5 træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 2. § 2, nr. 3 og 5-9, træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. § 1 og § 2, nr. 10-26, har virkning fra

indkomståret 2015.

Stk. 4. § 2, nr. 3 og 5-9, har virkning fra kalenderåret 2016.

Stk. 5. § 2, nr. 4, og § 3 har virkning fra indkomståret 2014.